

ATILIM ÜNİVERSİTESİ AYLIK SÜRELİ YAYINI
Mart 2017 Sayı: 26

BİNALARIN YIKIMI VE ASBEST

YAŞASIN MISS TURKEY!

İŞSİZLİK İŞ'E YARADI

ROMALILAR NASIL YAŞAR?

TERCİHLER ELEKTRİKLİ ARAÇLARDAN YANA

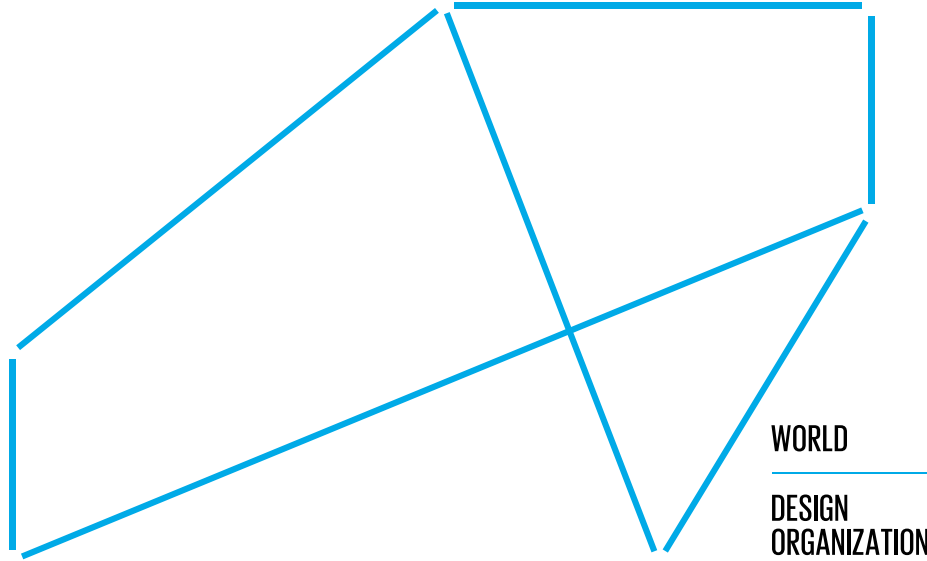

KARİYER

FARKLI OL FARKINDALIK YARAT

ENDÜSTRİ ÜRÜNLERİ
TASARIMI BÖLÜMÜMÜZ
WDO

(DÜNYA TASARIM ORGANİZASYONU)'NUN
ÜYESİ OLDU!

DÜNYANIN EN PRESTİJLİ ENDÜSTRİYEL
TASARIM ORGANİZASYONU WDO'YA
EĞİTİM KURUMU ÜYELİK STATÜSÜ
İÇİN BAŞVURUMUZ KABUL EDİLDİ.

İÇİNDEKİLER

GÜNDEM

-SAYFA 4-

Binaların Yıkımı ve Asbest

İZ BIRAKANLAR

-SAYFA 16-

Çiğdem Kağıtçıbaşı

RÖPORTAJ

-SAYFA 32-

Sunay Akın

RÖPORTAJ

-SAYFA 44-

Ege Başer

Atılım Üniversitesi Adına Sahibi
Prof. Dr. M. Yıldırım Üçtuğ

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Eftal Erel

Yayın Koordinatörü
Özgür Kalın

Editörler
Ayla Akkan
Eda Çalgüner
Gülden Aydın Pınarcı
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel

Fotoğraflar
Erol Korkmaz
Özgür Kalın

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Yıldırım Üçtuğ
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel
Ayla Akkan
Eda Çalgüner
Eftal Erel
Esra Yalçın
Gülden Aydın Pınarcı
Kemal Şenoğlu
Özgür Kalın

Danışma Kurulu
Yrd. Doç. Dr. Aslı Şimşek
Yrd. Doç. Dr. Emel Akın
Yrd. Doç. Dr. Evrim Adanur
Yrd. Doç. Dr. Merih Şengönül
Yrd. Doç. Dr. Neşe Alkan

Atılım Üniversitesi Yerleşkesi
Kızılcaşar Mahallesi 06830 İncek - Ankara
Tel: 0312 586 80 00 ■ Faks: 0312 586 80 90 - 91
www.atilim.edu.tr ■ info@atilim.edu.tr
Tasarım & Teknik Hazırlık
REMARK CREATIVE
Turan Güneş Blv. Aleksander Dupçek Cad.
No: 28/9 06550 Yıldız-Çankaya / Ankara
Tel: 0312 436 27 28 ■ Faks: 0312 436 27 00
www.remarkreklam.com ■ remark@remarkreklam.com

Baskı
Elma Teknik Basım Matbaacılık
İvedik OSB Matbaacılar Sitesi 1516/1 Sok. No:35 Y.Mahalle /Ankara
Sertifika No: 26177 Tel: 0312 229 92 65
Mart, 2017

Ayda bir yayımlanır. Dergide yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek kullanılabilir. İmzalı yazılardaki görüşler yazarlarına aittir.

BAŞYAZI

DİNLEMEK, OKUMAK, BAKMAK...

Benim çocukluğum 1960'lı yıllarda geçti. Hani şu televizyon yayınına, belki halkın zihnine zararlı fikirlerin üşüşmesine yol açar kaygısıyla izin verilmediği seneler. Radyo başında saat 19:00 ajansını dinlediğimiz, Orhan Boran'ın sunduğu yarışma programlarını takip ettiğimiz, Halit Kıvanç'ın maç anlatımlarıyla heyecanlandığımız günler. Onun dışında dünyayı izlemek için okuduğumuz gazeteler ve o zamanki isimleriyle mecmualar, yani dergiler. Tabii, bir de kitaplar. İlkokul düzeyinde çizgi romanlar, derken ortaokuldan itibaren önce çocuk romanları, sonra lise ve üniversite çağlarında klasikler.

Kısacası dinleyerek ve okuyarak geçen bir çocukluk ve gençlik... Sonrasında ilerlemenin ve gelişmenin kaçınılmaz gerçekliğiyle tanıştık bizler. TRT'nin 1971 yılında İzmir'de düzenlenen Akdeniz Oyunlarını televizyondan naklen yayınlamaya karar vermesiyle evimize ilk kez siyah beyaz bir ekran girdi. O güne kadar haftada bir-iki saat gittiğimiz sinemada filme bakarken birdenbire evde televizyona bakmaya başladık. Önceleri sınırlı bir zaman süresinde olsa da bu televizyona bakma fiili giderek hayatımızın daha önemli bir parçası haline almaya başladı. Yaklaşık bir 15 yıl hiç bıkmadan televizyona baktık; tabii bir taraftan da dinlediğimiz için artık ilaveten radyoya kulak kabartmanın bir anlamı kalmamıştı. O yüzden radyolarımızın düğmelerini kapattık ve sinema salonlarını boşalttık. İşte tam bu sıralarda hayatımıza bir başka teknoloji çok çarpıcı bir şekilde girdi. "Kişisel bilgisayara ne gerek var ki? İnsanlar evde bilgisayar başında toplanma, çıkarma mı yapacaklar?" diyen eski IBM yöneticisinin kulakları çınlasın, bilgisayar, en azından, genç nesillerin gözünde, evlerde televizyonun tahtına kurulmayı başardı. Bilgisayar yetmiyormuş gibi bir de ekranlı ve bilgisayar özellikli telefonlar yaygınlaştıkça bu kez dinleme fiilini bile terkedip hep birlikte bakan bir insan kümesi haline gelmeye başladık.

Kısaca 50 yıllık bir yaşama dinleyerek ve okuyarak başlamışken şimdilerde bakan ve parmaklarını oynatan insanlardan oluşan bir toplumun içinde buluverdim kendimi. Denilebilir ki dinlemekle bakmak arasında büyük bir fark yoktur; bu fiillerin ikisi de, aynı öneme sahip iki duyu organından beyne bilgi aktarımı için birer yoldur ve amaç kişinin bilgilenmesi ve bu şekilde kendini geliştirmesi ise,

insan ister dinler, ister bakar. Bu düşünceyi kabul edebilirim, ama ya okumak? Tabii burada kast ettiğim sesli harflerin yok sayıldığı sms mesajlarını veya 140 karakterli tweetleri değil, her biri dünyaya ışık tutan bir deniz feneri olan yazarların kaleme aldıkları paha biçilmez öyküleri, romanları, şiirleri okumak.

Şöyle bir geriye dönüp bakıyorum da 12 yaşında Monte Kristo Kontu'nu okuyup da kötülüklerden, kötülerden intikam alan kahramanın heyecanını paylaşmasaydım içimdeki çocukluk ateşini nasıl söndürürdüm? 17 yaşında bu kez Sefiller'in sayfalarında gezinerek başışlamanın hümanizmini tatmadan nasıl 'ben olgunlaştım' diyebilirdim? Steinbeck'in Gazap Üzümlerindeki şiirsel İngilizceyi takdir etmeden, Fareler ve İnsanlar'daki Lennie için ağlamadan, Moliere'i, Balzac'ı, Shakespeare'i birbirleriyle karşılaştırmadan, Suç ve Ceza'nın felsefesini kavramak için saatlerimi heba etmeden, bir uzun yolculukta bir Conan Doyle ya da Agatha Christie bitirmeden nasıl büyümüş olurdu? Madame Bovary, Anna Karenina ve Aşk-ı Memnu'daki Bihter arasındaki benzerliklerin zihnimi zorlamasından zevk almadan geçseydi o yıllarım, kayıp hanesine yazılmazlar mıydı? Divan şairlerinin Arapça ve Farsça'nın şiirselliğinden yararlanıp yazdıkları anlaşılması artık imkânsız o dizelerden sonra Nazım Hikmet'in Türkçe'den harikalar yarattığı şiirleri hiç görmeden mi insan oldum diyecektim?

Bize anlatılanları dinlemek, bize gösterilenlere bakmak, ama bizi biz yapmak üzere oluşturulmuş yapıtları okumak... Keşke 12 yaşında Oliver Twist ile tekrar başlayabilseydim...

Prof. Dr. Yıldırım Üstüç
REKTÖR

BİNALARIN YIKIMI VE ASBEST

İnsanların yaşamlarının kolaylaştırılması için binaların, yolların, köprülerin, barajların vb. yapıların yapımında inşaat mühendisleri görev alırlar. Betonarme, çelik, ahşap vb. malzemelerin kullanıldığı bu yapıların her birinin 50-100 sene arasında değişen bir kullanılabilirlik ömrü vardır. Ancak yapıların ömürleri afetler, değişen yapı fonksiyonları, değişen imar planları, vb. etmenlerle değişebilir. Yerine yeni bir yapı yapılması amacıyla veya yerine getirmesi gereken işlevi yapamadığı için, binaların yıkımına gidilebilir.

Günümüzde bina yıkım endüstrisi, standartlar, yönetmelikler, ekonomi, yeni teknoloji vb. birçok değişkene dayanmaktadır. Detaylı ve yaygın bir şekilde kullanılan yapım standartlarına ve yönetmeliklerine kıyasla, yıkım standartları ve yönetmelikleri çok genel olmakla birlikte, detaylandırılması yapılmamıştır.

On yıl öncesine kadar binaların yıkımı sadece insan eliyle yapılmaktaydı. Bina yıkımının tehlikesi ve önemi, yaşanan yıkım kazalarından ve facialarından öğrenilen bilgiler sayesinde kavranmıştır. Daha sonraları yıkım faaliyetlerinde makineler kullanılmaya başlanmıştır. Bina yıkım yöntemleri teknolojiye, uygulamaya, fiyata ve hıza göre çok çeşitli olabilmektedir. Bu yöntemler aşağıda anlatılmıştır:

1. YUKARIDAN AŞAĞIYA

Yapının en üst katındaki elemanları kırılması ile başlanarak, katlarının teker teker aşağıya doğru yıkılması şeklinde gerçekleştirilir. Bu tip yıkım sırasında el ile kullanılan kırıcı matkaplar, oksijen kaynakları, mekanik kırıcılar vb. ekipmanlar (Şekil 1) kullanılabilir. Yıkımda mekanik kırıcıların kullanılması durumunda, mekanik kırıcı binanın en üst katına vinç kullanılarak çıkartılır.

A) Kırıcı matkaplar

B) Oksijen kaynakları

C) Mekanik kırıcılar

Şekil 1 – Yukarıdan aşağıya yıkım yönteminde kullanılan ekipmanlar

2. UZUN KOLLU HİDROLİK KIRICILAR

Binanın dış tarafından binaya uzanan uzun kollu bir iş makinesi ile yıkım gerçekleştirilir. Bu tip yıkımlarda iş makinesi binanın yıkılacak bölgesinin etki alanından uzakta yer alır. Bu tipte bir yıkım Şekil 2'de gösterilmiştir.

Şekil 2 – Uzun kollu hidrolik kırıcıların kullanıldığı yıkım tipi

3. YIKIM TOPU

Çelik bir topun uzun bir kule vince bağlanmasının ardından, kule vincin sağa sola bu topu hareket ettirerek binaya çarp-tırması ve bu sayede binanın yıkılması sağlanır (Şekil 3).

Şekil 3 – Yıkım topunun kullanıldığı yıkım tipi

4. PATLATMA

Binanın taşıyıcı elemanlarının yıkılmak veya eksiltmek yöntemiyle taşıyıcı sistemin zayıflatılmasının ardından, binanın diğer taşıyıcı elemanlarına patlayıcı monte edilerek patlatılmasıyla yapılan yıkımdır (Şekil 4). Çevreye asgari düzeyde zarar vermek açısından çok iyi planlama ve tasarım gerektirir.

Şekil 4 – Patlayıcı kullanılan yıkım tipi

5. DİĞER YÖNTEMLER

Diğer yöntemlere örnek olarak patlayıcı olmayan yıkım kimyasallarının kullanıldığı, mekanik ve sıcaklık kullanan kesicilerden faydalanılan, tazyikli sudan yararlanan yıkım yöntemleri de mevcuttur. Bu yöntemler tek tek kullanılabil-ceği gibi, birden çok yöntem aynı binanın yıkımı için kullanılabilir.

Hangi yöntem seçilirse seçilsin, yıkım öncesinde çok detaylı bir şekilde planlama yapılması gerekmektedir. İyi bir planlama yıkım personelinin ve çevrede yaşayanların sağlık, can ve mal güvenliği için birinci şarttır. Planlama öncesinde binanın genel ve yapısal elemanlarının değerlendirilmesi, hatta fotoğraflarının ve videolarının daha sonra kullanılmak üzere çekilmesi gereklidir.

Binanın planlama öncesi değerlendirmesi için binanın ve çevresinin durumu ile ilgili bilgiler değerlendirilmeli ve aşağıda belirtilen ilgili konular göz önüne alınmalıdır:

- Binanın mimari, yapısal, elektrik ve mekanik projeleri ile bina çevresinin imar planları,
- Binanın yapımında ve içinde kullanılan malzemeler,
- Binanın taşıyıcı sistemi ve yapım yöntemi,
- Binada varsa hasarlı veya zarar görmüş yapısal bölgelerin durumu,
- Binanın şimdiki ve geçmişteki kullanım amacı,
- Binanın içinde bulunabilecek tehlikeli maddeler: atık su, tehlikeli maddeler (asbest, petrol vb.), zehirli kimyasallar (arsenik, civa vb.), parlayıcı, patlayıcı ve radyoaktif malzemeler, havada ve toprakta kirliliğe neden olabilecek maddeler vb.,
- Yıkım esnasında tehlikeli olabilecek bölgeler: plandaki düzensizlikler, kapalı boşlukların veya içinde gaz birikimi olabilecek havalandırılması gereken kuyular vb.,
- Binanın yıkımı sırasında zarar görebilecek çevre yapıları: diğer binalar, köprüler, istinat duvarları, metro hatları ve istasyonları vb.,
- Drenaj durumu ve yıkım sırasında altındaki kanalizasyon sistemine gelebilecek zararlar,
- Diğer binalarla ortak kullanılan yerler (duvarlar, merdiven boşlukları vb.),
- Yıkım ve yıkımdan sonra hafriyat taşınması sırasında araç ve yaya trafiğine gelebilecek etkiler,
- Bölgede yaşayan sakinlerin sese, toza, titreşime, trafiğe vb. etkilere karşı duyarlılığı, bazı durumlarda Çevresel Etki Değerlendirme Raporu,
- Çıkan hafriyatın şantiye alanında ve döküm alanında depolanma şekli,
- Sokaktan geçmekte olan doğalgaz, temiz su, atık su, elektrik hatları vb. tesisatlar hakkında bilgi ve zarar görmeden yıkım.

Binaların yıkımı sırasında tehlike yaratabilecek malzemelerden biri de asbesttir. Asbest lif ve toz yapıda bulunan doğal bir mineraldir. Bu mineralin çekme altında yüksek dayanıma sahip ve esnek olması, aynı zamanda ısıya, elektriğe ve kimyasallara dayanıklı olması yapı sektöründe kullanılmasına neden olmuştur. Asbestin en yaygın olarak bulunan halleri

Şekil 5 – Yaygın asbest tipleri

beyaz (chrysotile), kahverengi (amosite) ve mavi (crocidolite) renktedir (Şekil 5).

Binalarda dış kaplama, iç kaplama, yalıtım malzemesi, vb. olarak asbest kullanılabilir. Yapı malzemelerinde bulunan bu asbest durağan/yapışık halde olduğu için insan vücuduna zararlı değildir. Bir şekilde müdahale edildiğinde (keserek, kırarak, delerek, bükerek, eğerek vb.) ve neticesinde havaya karıştığında çok zararlı olabilir. Asbest lifleri ve tozları gözle görülemeyecek kadar ince ve küçük olduğundan, havada kolaylıkla taşınabilmektedir. Nefes alma yoluyla rahatlıkla insanın solunum ve sindirim sistemine girebilmektedir. Yüksek derecede tehlikeli olan bu malzeme bulunduğu zaman asbestozis (akciğerde bulunan hücreler arasındaki lifli bağ dokunun artması), mezotelyom (akciğerde bulunan mezotelyum hücrelerinin tümöre dönüşmesi) ve akciğer kanseri gibi hastalıklara neden olabilmektedir.

Türkiye’de asbest gibi tehlikeli malzemelerin binalardan uzaklaştırılması için 18.03.2004 tarihli 25406 sayılı Resmi Gazete’de yer alan “Hafriyat Toprağı, İnşaat ve Yıkıntı

Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği” kullanılmaktadır. Bu yönetmeliğin 4. maddesine göre asbest tehlikeli madde olarak sınıflandırılmış ve 19. maddesinde de “Asbest içeren malzemelerin kullanıldığı binaların yıkımı, sökümü, tamir ve tadilatı sırasında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanan ve 26/12/2003 tarihli ve 25328 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Asbestle Çalışmalarda Sağlık ve Güvenlik Önlemleri Hakkında Yönetmelik esaslarına uyulur.” olarak düzenlenmiştir. Ayrıca 22. maddesinde “İnşaat/yıkıntı atıkları içerisinde bulunan asbest, boya, florasan, civa, asit ve benzeri tehlikeli atıklar diğer atıklardan ayrı olarak toplanır ve Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği hükümlerine göre bertaraf edilir.” olarak belirtilmiştir. Bu yönetmeliklerde, asbest içeren bir binanın yıkımının planlanmasından yıkım atıklarının atılmasına kadar, bütün adımlar için kapsamlı düzenlemeler mevcuttur. Bu yönetmeliklerin tam ve doğru olarak uygulanması durumunda, asbest gibi tehlikeli malzemeler insan ve çevre açısından bir tehlike oluşturmayacaktır.

TERCİHLER ELEKTRİKLİ ARAÇLARDAN YANA

ELEKTRİKLİ ARAÇLARIN GEÇMİŞİ

Son yıllarda elektrikli araçları çok sık duymaya, hatta trafikte görmeye başladık. Ancak elektrik enerjisiyle çalışan araçların geçmişi çok eskilere dayanıyor.

Elektrikli araçların ilk olarak 1900'lerin başında kullanıldığını biliyormuydunuz?

1900'lü yıllarda marş motoru olmadığı için içten yanmalı motorlara sahip araçlarda ilk hareket insan gücüyle sağlanıyordu. Bu da kullanım zorluğuna neden olduğu için o dönemdeki elektrikli araçlar içten yanmalı motorlu araçlara göre daha çok tercih ediliyordu. Elektrikli araçların en çok da kadınlar tarafından tercih edildiğini tahmin etmişsinizdir :) Marş motorunun icadıyla birlikte ve petrol şirketlerinin desteğiyle elektrikli araçlar unutulmaya, konvansiyonel, yani içten yanmalı motorlu araçlar ise yaygınlaşmaya başladı.

Peki nasıl oldu da yıllar sonra tekrar elektrikli araçlar gündeme geldi?

Yıllar içinde petrol kaynaklarının azalması, petrol fiyatlarının artması ve çevresel kaygılar elektrikli araçlara dönüşü başlattı.

Özellikle sera gazlarının artmasıyla birlikte hükümetler tarafından karbon emisyonu ile ilgili düzenlemelere gidilmesi trafikteki motorlu taşıtlara yönelik çözüm arayışlarına neden oldu. Bunların sonucu günümüzdeki modern ve teknolojik elektrikli araçlar geliştirilip üretilmeye başlandı.

Elektrikli araçları konvansiyonel araçlardan ayıran en temel özellik adından da anlaşılacağı gibi enerji üretimi için elekt-

riğe ihtiyaç duymasındır. Bunun dışında bu enerjiyi kullanarak harekete dönüştürecek elektrik motoru ve motor kontrolcü vardır. Bununla birlikte, elektrikli araçları da enerji kaynaklarına göre alt gruplara ayırabiliriz. Bu gruplar genel olarak hibrit elektrikli araçlar, bataryalı elektrikli araçlar ve yakıt hücreli elektrikli araçlar olarak ele alınır.

Diğer elektrikli araçlarda da batarya bulunmasına rağmen, bataryalı elektrikli araçlarda tek enerji kaynağı batarya olduğu için bu şekilde adlandırılır. Bu tip araçlar sadece elektrik motoruyla harekete geçirilir.

Public or
home charging

Petrole bağı olmadan tamamen temiz ve ucuz şekilde çalışır. Ayrıca elektrik motorundan dolayı yüksek enerji verimliliği sağlamaktadır. Ancak menzili bataryasının kapasitesine bağı olduğundan tek seferde uzun mesafeler gidilemez. Bataryayı şarj etmek ise konvansiyonel araçlarda yakıt doldurmaya kıyasla oldukça uzun sürmektedir. Ayrıca bataryanın zaman içinde ömrünün azalması performans düşüşüne neden olmakta ve bunun sonucu olarak belirli sürelerde bataryayı değiştirmek gerekmektedir.

Yakıt hücreli elektrikli araçlar enerji kaynağı olarak tank içindeki hidrojeni kullanırlar. Yakıt hücreleri hidrojeni kullanarak elektrik enerjisi üretir ve bu elektrik yine bataryalarda depolanır. Elektrik motoru sayesinde enerji verimliliği yüksektir. Zehirli gazlar ve partiküller yaymadığından sıfır emisyon sınıfındadır. Enerjisi bittiğinde ise benzin deposuna yakıt doldurur gibi hidrojen tankına hidrojen doldurarak kısa sürede tekrar yola devam edilebilir.

Hibrit elektrikli araçlar elektrikli araç sınıfından olmakla birlikte konvansiyonel araçlarla da benzerlik göstermektedir. Diğer elektrikli araçlardaki gibi elektrik motoru ve bataryanın yanında içten yanmalı motoru da vardır.

HİÇBİR ŞEKİLDE EMİSYON OLUŞTURMADIĞINDAN EN ÇEVRECİ TAŞITLARDIR.

Ayrıca elektrik enerjisi dışında fosil yakıt da kullanılır. Bununla birlikte, emisyon oluşumu konvansiyonel araçlara göre oldukça düşüktür. Yakıt tüketimi de daha düşük olduğu için daha ekonomik ulaşım sağlanır. Diğer elektrikli araçlarda olduğu gibi elektrik motoru sayesinde enerji verimliliği yüksektir. Ayrıca kullanılan içten yanmalı motorlar da konvansiyonel araçlardakilerden daha küçük yapıda olduğundan bu motorların da verimliliği konvansiyoneldekilere göre yüksektir. Yine elektrik motoru sayesinde ivmelenmesi konvansiyonellere göre daha hızlıdır. Bunların yanı sıra elektrikli araçlara göre daha uzun menziliyle avantaj sağlar. Kısacası, hibrit elektrikli araçlar elektrikli araçların pek çok avantajını barındırmasıyla birlikte elektrikli araçların olumsuz yönlerini içten yanmalı motoruyla ortadan kaldırarak her iki tür araçlara göre üstünlük sağlamaktadır.

Türkiye'de elektrikli araçlar için alt yapı henüz yaygın değildir. Gerek şarj istasyonları gerekse hidrojen dolum istasyonları tam olarak yeterli sayıya ulaşmamıştır. Buna rağmen artık ülkemizde de trafikte hibrit araçları görmekteyiz. Türkiye pazarındaki bu araçlarda hareket daha çok içten yanmalı

motorla sağlanmaktadır. Elektrik motoru içten yanmalı motora destek ya da düşük hızlarda tork sağlayıcı olarak çalışmaktadır. Şarj edilebilir hibrit (plug in hybrid) araçlara göre daha küçük bataryaya sahip olduğundan dışarıdan şarj etmek gerekmez, içten yanmalı motordan sağlanan enerji ve rejeneratif frenleme bataryaları doldurmak için yeterlidir.

Gün geçtikçe elektrikli araçların alt yapısındaki eksiklikler giderilmekte, batarya ömrü gibi olumsuz özelliklerine karşı çalışmalar yapılmaktadır. Yerel yönetimler petrole dayalı araçların çevreye zararlarından dolayı elektrikli araçlara sıcak bakmaktadır. Elektrikli otobüslerin pek çok ülkede şehir

içi toplu taşımada kullanımının giderek yaygınlaşması buna örnek olarak verilebilir. Yakıt fiyatlarına kıyasla daha ucuz enerjili olduğu için de sürücüler tarafından tercih edilmektedir. Bununla birlikte, yeni bir teknolojiyi kullanmanın getireceği prestijden ve teknoloji merakından dolayı da elektrikli araçları kullananlar vardır. Elektrikli araçlar özellikle şehir içi ulaşımda tercih edilebilir bir ulaşım seçeneğidir. Ancak daha çok yaygınlaşması için eksikliklerin giderilmesi dışında satış fiyatlarının da düşürülmesi gerekmektedir. Motor sesine aşık olanlar bu sessiz araçları pek tercih etmeseler de elektrikli araç teknolojisindeki gelişmelerle elektrikli araçlara ilgi artarak devam edecek gibi görünmektedir.

İŞSİZLİK İŞ'E YARADI

İşsizlik oranları 2015 Kasım ayında %10,5 iken tam bir sene sonra 2016 Kasım ayında %12,1 (TÜİK). Bu ne demek? 10 kişiden 1'i işsiz. Bu oran genç nüfusa indirgendikçe hızla artıyor.

Oranlardaki sürekli artış çoğu kurum/kuruluşta alarmların devreye girmesine neden olmuş olmalı ki gün geçmeden GİRİŞİMCİLİK ile ilgili yeni bir program haberi geliyor. 2011 yılından beri KOSGEB Uygulamalı Girişimcilik eğitimlerini veriyorum, hiç bu sene olduğu kadar yoğun bir teklif ile karşılaşmamıştım. İşsizlik işe mi yaradı ne?

İstihdam Edilemiyorsan İstihdam Et

İşsizlikteki hızlı artışın sürekliliği girişimcilik konusunun önemini artırdı. İstihdam sıkıntısının önüne yeni kurulacak işletmeler ve bu işletmelerin istihdam edeceği kişiler ile geçilmesi planlanıyor. Haksız bir düşünce de değil doğrusu.

Üniversitemiz de öğrencilerimizin geleceği için varını yoğunu bu noktada ortaya koyuyor. Art arda açılan girişimcilik eğitimleri öğrencilere yeni pencerelerden bakma şansı yaratıyor.

Yrd. Doç. Dr. Elif Kalaycı hocamızın önderliğinde benim eğitmen olarak da dahil olduğum TÜBİTAK 1601 projesi kapsamında verilen "Girişimcinin Atılımı" Sertifika Programı bunlardan bir tanesi idi.

Akademik kadronun da katılımına açık programda 3 yıl boyunca 11 sınıf açıldı ve ortalama 80 saatlik uygulamalı girişimcilik eğitimi verildi. Eğitimler hem interaktif hem de girişimci adaylarına girişimciliği aşıl原因an uygulamalı eğitimler olarak tasarlandı. Eğitimlerin yanında hali hazırdaki girişimcilere de ziyarette bulunuldu ve tecrübe paylaşımları gerçekleştirildi. Bu programdan 200'e yakın Atılım'lı yararlandı.

0 bitti derken yeni programın haberi geldi

Bir Avrupa Birliği projesi olan ve Ankara Kalkınma Ajansı tarafından desteklenen Youth Entrepreneurship Development Program (YEDP) - Genç Girişimciliği Destekleme Programı başta Can Tiryaki olmak üzere

üniversitemiz TTO biriminin özverileri ile gerçekleştirildi. Program sonunda bir Pitching (yatırımcı sunumu) yapıldı. Farklı kategorilerde öğrencilerimizin iş planları ödülleri aldı. Bundan sonraki aşamada ise onları iş planları ile ilgili mentorluk bekliyor. Fikirlerini doğrulamak, müşteri karşısına çıkmak, daha sağlam temeller oluşturmak için çalışacaklar. Bu eğitimi kaçırmış olanlar üzülmesin bu eğitimin devamı olacak. İlgilenenler benimle iletişime geçebilir.

Bununla beraber hala yürüyen BİGG projesi de var. BİGG TÜBİTAK 1512 Teknogirişim Sermaye Destek Programı kapsamında, gene girişimci adayları iş fikirlerini iş planına dönüştürüp, sunarak onaylanırsa 150.000TL'ye kadar hibe desteği alabiliyor. TÜBİTAK adına bu başvuruları Türkiye'de 20 uygulayıcı kuruluş almaya hak kazandı. Atılım Üniversitesi TTO'da bunlardan bir tanesi. Eğer siz de yenilikçi veya teknolojik bir iş fikrine sahipseniz ve başvuru kriterlerini sağlıyorsanız mutlaka şansınızı denemelisiniz.

Bir diğer program da mezunlarımıza yönelik

Atılım-MED (Atılım Üniversitesi Mezunlar Derneği) yönetimi de mezunlarımız için KOSGEB ile 3 yıllık protokol imzaladı. Bu protokol kapsamında da KOSGEB Uygulamalı Girişimcilik Eğitiminin ilkinin 2016 aralık ayında gerçekleştirdi. 2017 Mayıs ayında yeni bir eğitimin de planlamasının yapıldığı haberini de buradan vermiş olalım.

Atılım Üniversitesi dışında birçok kurum ve kuruluş da girişimcilik ile ilgili eğitimler veriyor, yeni açılan proje çağrıları ve haberleri sık sık geliyor, hibe programlarının sayısı ve miktarları sürekli artıyor. Ne de olsa çare girişimcilikte.

Rekabetin bu kadar acımasız olduğu, mezun olurken yanınızdaki 10 arkadaştan sadece birinin işe alındığı bir dünyaya siz kendinizi nasıl hazırlamak istersiniz?

FARKLI OL FARKINDALIK YARAT

infografik CV hazırlama

KOLAY-ETKİLİ-ANLAŞILABİLİR

Sportif yarışmalarda dünya rekorları çok küçük zaman aralığında gerçekleşmektedir. Günümüz rekabet ortamında ise ne kadar farklı iseniz o kadar kazanırsınız. İş yaşamında ve öncesinde çok küçük farklılıklar sizi her zaman ön plana çıkaracaktır. Siz de farklı olmak ve bunu karşı tarafa yansıtmak istiyorsanız küçük bir dokunuşla farkınızı yaratabilirsiniz.

İş yaşamında rekabet ortamının ana kaynağı teknolojik inovasyonlardır. İnfografik kavramı ülkemizde oldukça yeni bir kavram olmak ile beraber aslında yurt dışında talebi olan değerli bir kavramdır. Info(bilgi)+ grafik birleşmesinde (bilgi + grafik tasarım) olarak karşımıza çıkıyor. Aslında bu kavramda bahsedilen bilginin görsellik ile birleşmesidir. Kurumsal firmalar anket sonuçlarını, bilgilendirmelerini veya firma ile ilgili detaylı bilgilerini infografikler ile sunuyorlar. Günümüzde okuduğumuz raporları düzyazı olarak okumaktansa infografik olarak okumak okuyucuda kolay, kullanışlı ve etkili bir izlenim bırakmaktadır.

Günümüzde neredeyse her alanda kullandığımız infografik artık iş dünyası ile bütünleşmiştir. Diğer bir söylemi ile bilgilendirme grafikleri bilgi birikiminin görselliğe dönüştürülmesinde hızlıca yayılan bir anlatım olarak karşımıza çıkmaktadır. İşe alımların ve iş ilanlarının internet üzerinden yapılmaya başlanması ile hazırlanan profesyonel CV'lerin işe girişlerde rekabetin vazgeçilmez bir parçası

Yeni nesil olarak yeni nesil özgeçmişleriniz ile iş hayatına ilk adımınızı yaratıcılığınızı ortaya koyarak atın.

olduğunu görüyoruz. İşverenler; yenilikçi olmanız, deneyimleriniz ve kariyer seçimlerinizdeki bütünlüğünüzü ve bir belge üzerinde yaptığınız fedakarlık ile sizi diğer adaylardan ayırabilir. Bu sebeple infografik CV'ler farklılığınıza bir farklılık daha katabilir. Özgeçmişinize yazmadan yaratıcılığınızı kanıtlayabileceğiniz bu yöntemle, dikkatleri üzerine çekin. İnfografik CV hazırlamak için internet ortamında pek çok farklı siteden bu konuda destek alabilirsiniz. Görsel özgeçmişinizi oluşturmanız için tasarımcı olmanıza gerek olmayıp, sadece dikkat etmeniz tek husus renk tercihiniz olmalıdır. Hazırladığınız grafikler dikkat çekicidir ve tüm renklere yer vermek yerine birkaç yumuşak ton üzerinde çalışmanızı yapabilirsiniz.

Yeni nesil olarak yeni nesil özgeçmişleriniz ile iş hayatına ilk adımınızı yaratıcılığınızı ortaya koyarak atın.

2 Mart 2017 Perşembe günü değerli bilim insanı Çiğdem Kağıtçıbaşı'nın vefat haberiyle sarsıldık. Çiğdem Kağıtçıbaşı kültürlerarası çalışmalarıyla Türkiye'de olduğu kadar dünyada da tanınan ünlü bir sosyal psikologdur.

İZ BIRAKAN BİR BİLİM İNSANI ÇİĞDEM KAĞITÇIBAŞI

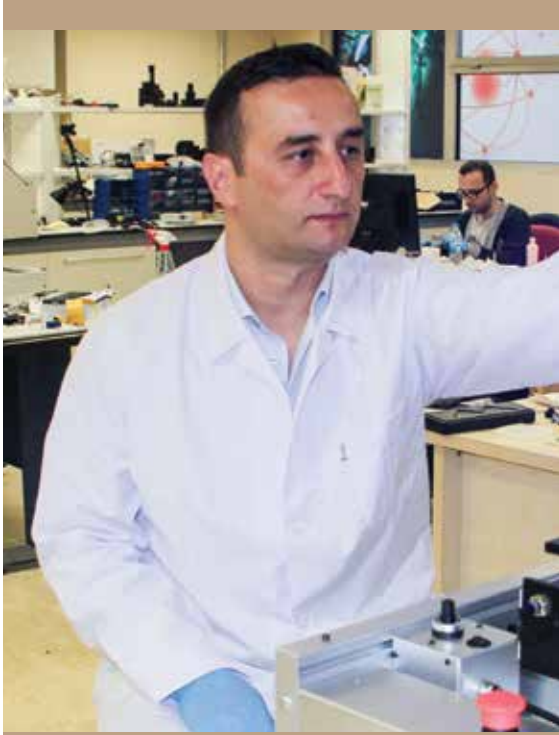
Amerikan Kız Koleji'nden mezun olduktan sonra Massachusetts'teki Wellesley College'de psikoloji eğitimi almış ve doktorasını Berkeley'deki University of California'da sosyal psikoloji alanında tamamlamıştır. Doktoradan sonra Türkiye'ye dönerek sırasıyla ODTÜ, Boğaziçi ve Koç Üniversitelerinde öğretim görevlisi olarak çalışmış ve Türkiye'de psikolojinin gelişimine çok büyük katkılarda bulunmuştur. Bu süreçte yurtdışındaki pek çok üniversitede de misafir öğretim görevlisi ve

araştırmacı olarak bulunmuştur. Çiğdem Kağıtçıbaşı Uluslararası düzeyde Kültürlerarası Psikoloji Kuruluşu'nun ilk kadın başkanındır; bununla birlikte Sedat Simavi, TÜBİTAK Bilim Ödülü, Uluslararası Psikolojinin Gelişimine Üstün Katkı Ödülü gibi pek çok değerli ödüle de layık görülmüştür. Bugüne kadar 222 makale ve 33 kitap yazarak sosyal psikoloji alanında en çok atıf alan akademisyenlerden biri olmuştur. Geliştirdiği "Kültürlerarası Benlik ve Aile Modeli"yle kuramsal olarak literatüre çon önemli bir katkı sunmuştur. Bilime

verdiği önemi aynı zamanda sivil toplum kuruluşlarına da vermiş, 1993 yılında Anne Çocuk Eğitim Vakfı (AÇEV)'nin kurulmasına, 2010 yılında ise Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Araştırmaları Merkezi'nin kurulmasına öncülük etmiş, bilimi toplumun yararı için kullanmanın gerekliliğini göstermiştir. Çalışkanlığı ve idealizmi ile kadın akademisyenler için eşsiz bir rol model ve örnek bir Cumhuriyet kadınıdır. Bununla birlikte mütevazı duruşu, sevecenliği, cana yakınlığı, insanı değerlere önem vermesi ile öğrencilerini ve onu tanıyan herkesi kendisine hayran bırakmıştır. Psikoloji alanında hocaların hocası olarak bilinen Çiğdem Hoca ortaya koyduklarıyla asla unutulmayacak ve gönüllerde her zaman yaşamaya devam edecektir.

Yrd. Doç. Dr. Göksel Durkaya

Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümü

"c-BN Esaslı BN İnce Film Kaplama Geliştirilmesi: Yapısal-Mekanik-Tribolojik Özelliklerin Araştırılması" Proje Yürütücüsü

Bor Nitrür ile Daha Dayanıklı Metaller

Bor Nitrür kaplamaların metal üzerinde optimizasyonu, varolan malzemelerin özelliklerini artırmaktadır. Böylece daha uzun ömüre sahip olacak metal parçalar boyutsal özelliklerini daha uzun koruyabileceklerinden, kullanıldıkları cihazlarda (motorlar gibi) daha uzun ömürlü olacak ve daha dengeli çalışacaklardır.

■ Bu proje ile ne hedefleniyor? Proje hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

İnsanoğlunun metali işlemeye başlamasıyla metal tabanlı eşyalar hayatımızda önemli bir yer tutmuştur. Kullanım alanlarının genişlemesi de, bugün kullandığımız birçok teknolojinin gerçekleşmesine ve yaygınlaşmasına olanak sağlamıştır. Daha ileri teknolojileri geliştirerek yolumuza devam etmek içinse metali daha iyi anlamamız ve işleyebilmemiz gerekmektedir. Bunu başarmak için bugüne kadar varolan makro yaklaşımları nanoteknoloji ile birleştirerek moleküler ve atomik seviyede işleme yapmamız ve yeni yöntemler geliştirmemiz gerekmektedir. Atılım Üniversitesi Nanoskopi Laboratuvarı bu proje çerçevesinde metallerin Bor Nitrür kaplamalar ile mukavemetinin artırılarak aşınma özelliklerinin azaltılması üzerine çalışmaktadır. Böylece metal-kaplama arayüzündeki moleküler dinamiklerin incelenerek optimizasyonu ile yeni nesil ve uzun ömürlü işlenmiş metal malzemelerin ortaya çıkması mümkün olacaktır.

■ Projede sonucunda elde edilecek yararlar nelerdir? Bunları hem bilimsel, hem de toplumsal açıdan değerlendirebilir misiniz?

Proje; özellikle dünyada 8, Avrupa'da 2. olan ülkemizin en büyük sektörlerinden biri olan metal sektörüne katma değer

sağlanmasına vesile olurken, imalat ve yüksek teknoloji sektörlerinin büyüme sürekliliğinin korunmasından, istihdamın artırılmasına kadar birçok potansiyel fayda sağlamaktadır. Ayrıca proje süresince çalışılacak Bor Nitrür malzemesi ülkemiz için özel bir önem arz ettiğinden, burada geliştirilecek yerli ARGE çıktıları ulusal değer taşımaktadır.

■ Proje tek bir branşı mı kapsıyor yoksa birden çok branş dahil mi? Başarıya ulaşması halinde hangi alanlar bu araştırmanın sonucundan faydalanabilecek?

Metalürji, İmalat ve Temel Bilimleri barındıran bu araştırmanın sonucu, metal kullanımını kapsayan her alana fayda sağlayacaktır.

■ Bu proje ile değişen nedir? Yani daha önce benzer bir durumda nasıl bir çözüm sağlanıyordu, bu projenin geliştirilmesiyle birlikte oluşan fark ne olacak? Avantajları neler?

Bor Nitrür kaplamaların metal üzerinde optimizasyonu, varolan malzemelerin özelliklerini artırmaktadır. Böylece daha uzun ömüre sahip olacak metal parçalar boyutsal özelliklerini daha uzun koruyabileceklerinden, kullanıldıkları cihazlarda (motorlar gibi) daha uzun ömürlü olacak ve daha dengeli çalışacaklardır. Bu sebepten tam bir yenilikten bahsediyoruz.

■ **Projeye ne zaman başladınız, ve proje süresi nedir?**

2,5 yıl sürecek projenin 1 yılı tamamlanmıştır.

■ **Bu çalışmanın pratikte kullanımını ne zaman görebileceğiz? Ne zaman ve hangi sektörlerde uygulamaya geçilebileceğini öngörüyorsunuz?**

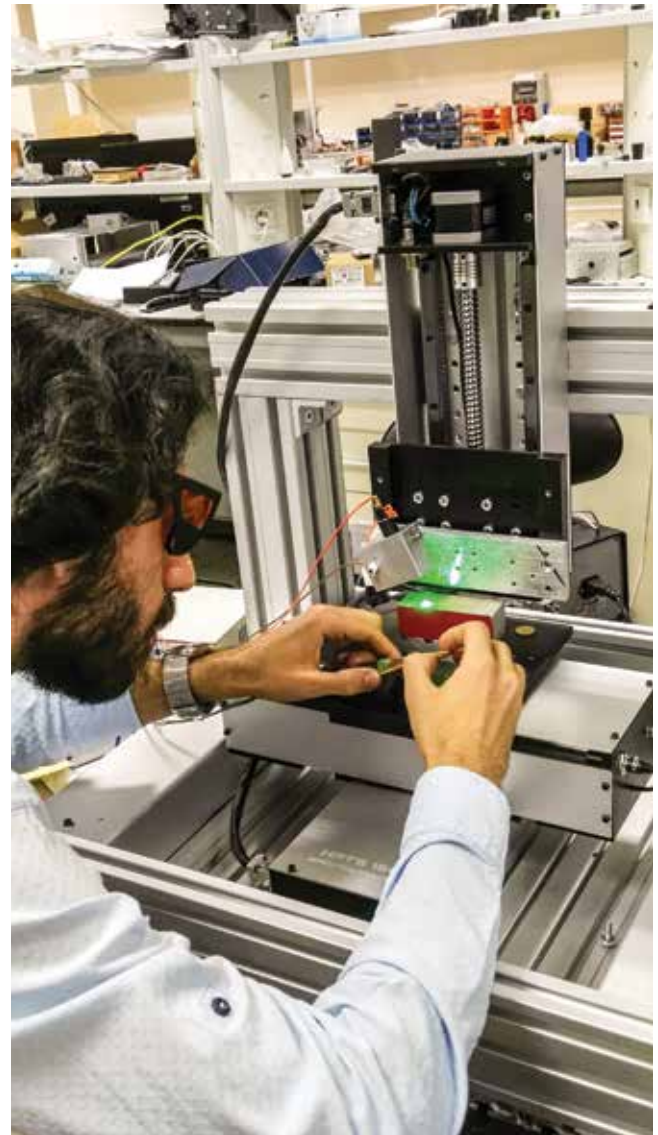
Tüm projelerimizde olduğu gibi sanayi ortağıyla direkt çalışıldığı için proje esnasında uygulama da olacaktır. Böylece kullanıma yaygınlaştırılması hızlı bir şekilde gerçekleştirilecektir. Uygulamanın en yaygın kullanılabilceği alan imalat sektörüdür.

■ **Projede çalışanlar kimlerdir, proje ekibine kimler dahil? Bu proje sadece Atılım Üniversitesini mi kapsıyor, yoksa farklı üniversite veya kurumlarla ortak bir çalışma söz konusu mu?**

Proje ekibine bursiyerlerimiz Hakan Kaplan, Aylin Dedeoğlu, Aynur Didem Oktan dahildir. Proje, 3 ayrı kurumun projelerinin ortaklığı yapısındadır. Atılım Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi ve bir sanayi firmasının bireysel projeleri iş birliği halindedir.

■ **Sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı?**

Projenin önemli bir sektörde yenilik amacını taşıması, yeni analiz metod ve uygulamalarının geliştirilmesini gerektirmektedir. Dolayısıyla proje esnasında özgün ölçüm metodlarının ve yaklaşımlarının entegrasyonu büyük önem taşımaktadır. Ekli resimde projede geliştirilen lazer tarama sistemi gösterilmektedir. Bu hassas sistem ile nanohassasiyette aşınma analizlerinin yapılması üzerine bir Iraklı yüksek lisans öğrencimiz ve 2 ayrı asistan çalışmakta ve yüksek teknolojilerin uygulanması konusunda eğitim almaktadırlar.

AÇIK FİKİR BİRİNCİSİ ATILIMDAN

Bilal Uğur Liman

Atılım Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğrencisi

Koçtaş'ın, üniversiteli gençlerin sektöre olan ilgisini artırmak ve tasarım alanında yaratıcı düşüncüyü desteklemek amacıyla bu yıl yedinci kez düzenlediği 'Koçtaş Açık Fikir İç Mekân Tasarım Yarışması'nda Birincilik ödülünün sahibi, Atılım Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğrencisi Bilal Uğur Liman oldu. Kendisiyle yarışmaya katılım süreci ve hedeflerine dair bir söyleşi yaptık...

■ Sizi tanıyalım...

1993 doğumluyum . Aslen Sinop'luyum. Ankara'da büyüdüm. Ankara Alparslan Anadolu Lisesinden mezun oldum. Atılım Üniversitesi Mimarlık Bölümüne Ankara Üniversitesi Gıda Mühendisliği Bölümünden 2014 yılında yatay geçiş yaptım. Şu an 3. sınıftayım. Sanatı seviyorum. Zamanımın büyük çoğunluğu çizmekle, okumakla geçer.

■ Koçtaş Açık Fikir İç Mekân Tasarım Yarışmasına katılmaya nasıl karar verdiniz?

Çevremdeki insanlar ve okuldaki hocalarım benim proje dersterinde fikirlerimin farklı olduğunu ve beğendiklerini söylerlerdi. Bana yarışmalara kesinlikle katılmamı, bu konuda yeteneğim olduğunu çok kez iletiler. Okul tatile girdiğinde yarışmalara baktım ve Koçtaş Açık Fikir İç Mekân Tasarım Yarışmasını gördüm. Yarışmanın jüri üyelerinin ve kurumun en doğru değerlendirmeyi yapacaklarını düşündüm. Kendimi denemek istedim. Kendime de en başından beri güveniyordum, çevremdeki insanların beni ne kadar iyi tanıdıklarını görmüş oldum.

■ Yarışma için nasıl bir hazırlık sürecinden geçtiniz?

Yarışmayı gördüğümde teslim süresine 2 hafta kalmıştı. Hemen düşünmeye başladım. Neler gerekli, neler olmalı? Eksileri ve artılarıyla düşündüm. Kendimi 2 hafta boyunca aktif mutfak kullanıcısı olarak kabul edip tasarıma odaklandım.

■ Yarışmanın bu yılki teması "Küçük Konutlarda Mutfak Tasarımı" ydı. Dereceye giren ürünlerin Koçtaş'ın değerlendirmesinin ardından üretilerek ürün yelpazesinde yer alabileceği duyuruldu. Bu bazda düşününce projenizde sizce fark yaratan şey neydi?

Yarışmanın en önemli kriterleri özgün olmak ve ihtiyaçlara cevap verebilmektir. Projemin özgün olmasının, bir benzerinin olmamasının ve mutfak kavramının ihtiyaçlarına cevap vermesinin, değerlendirmede fark yarattığını düşünüyorum.

■ Yaratıcılığınızı neyle besliyorsunuz, fikir üretme yönteminiz nedir?

Özel olarak bir şey yapmıyorum; fakat özgün olmaya çalışıyorum, düşünüyorum. Düşünmek isteyince beyin buna mutlaka cevap veriyor. Yöntemim çok çalışmak, çok yorulmak değil; ben düşünmek ve hayal gücü-mantık ikilisini kullanmaya çalışıyorum.

■ Size ilham veren/ esinlendiğiniz figürler kimler?

Gözlemlemeyi severim, her şeyi gözlemlerim. Gördüğüm her şeyden ilham alabilirim. Doğadan, kuştan, böcekten...

Dediğim gibi, hayal gücünde oluşturup kağıda dökmek kalıyor geriye.

■ Kazandığınız 10.000 TL para ödülü ve Koçtaş'ta yaz stajı imkânını nasıl değerlendirmeyi düşünüyorsunuz?

Yaz stajı boyunca kendimi geliştireceğimi, stajın bana birçok şey katacağını düşünüyorum. Para ödülü için özel bir plan yapmadım; ama özel bir şey için harcayana kadar bekleyeceğim.

■ Yarışma size nasıl bir tecrübe fırsatı sağladı?

İlk defa tasarım yarışmasına katıldım, yarışma gidişatını gördüm, nasıl bir yol izlemem gerektiğini deneyimledim. En önemlisi, bana fikirlerimi özgürce sunma konusunda özgüven sağladı. Bundan sonraki planlarım için temel atmış oldum.

■ Sizce Atılım Üniversitesinde aldığınız eğitimin performansınızda nasıl bir etkisi var?

Hocalarımdan daha önce bana "sen yarışmalara katıl" gibi önerilerle yaklaşımları, proje derslerimde farklı düşündüğümü, fikirlerimi beğendiklerini söyleyerek yüreklendirmeleri bana özgüven verdi, kendimi ortaya çıkarmamı sağladı.

■ Bundan sonraki hedefleriniz nelerdir?

Sonraki hedeflerim fikirlerimi, düşüncelerimi benzer platformlarda değerlendirmeye sunmak, bu yolda devam etmek... Bunların yanı sıra çizmeye, özgün düşünmeye, okumaya ve hayal etmeye devam...

"ATILIM'LI" 12 YIL

Yağmur Balcı

Modern Diller Bölümü

2006 yılında öğrenci olarak geldiğim üniversitemde 'hoca' olarak beşinci yılımı bitirmek üzereyim. Bu uzun yol sadece akademik çalışmalarla geçmedi tabi ki. Zamanın nasıl geçtiğini fark ettirmeyen arkadaşlarım, hobilerim ve öğrencilerim sayesinde mezuniyet sonrası verdiğim 2 yıl araya rağmen hiç kopmadan 11 yıldır kampüsümüzün içerisindeyim.

Bu yazıyı Atılım Üniversitesi Modern Diller Bölümündeki ofisimden yazıyorum. 2006 yılında öğrenci olarak geldiğim üniversitemde 'hoca' olarak beşinci yılımı bitirmek üzereyim. Bu uzun yol sadece akademik çalışmalarla geçmedi tabi ki. Zamanın nasıl geçtiğini fark ettirmeyen arkadaşlarım, hobilerim ve öğrencilerim sayesinde mezuniyet sonrası verdiğim 2 yıl araya rağmen hiç kopmadan 11 yıldır kampüsümüzün içerisindeyim.

11 yılda neler yaptığımdan bahsedecek olursak; öncelikle 2006 yılında üniversitemizin İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünü kazandığımda birçok yeni üniversiteli gibi ben de ne yapacağımı ya da nasıl yapacağımı bilemiyordum. Hazırlık atlama sınavı sonuçları açıklanana kadar nereye ait olduğumu da bilemediğimden o süreci spor salonumuzda antrenman yaparak geçirmiştik.

Bu arada salon yetkilileriyle tanışmış ve bir voleybol takımı da olduğunu öğrenmişim tabi. Hazırlık okumayacağım da belli olunca bölümümde derslere girmeye başlamış, kulüp antrenmanlarıma devam etmiş, bir yandan da okul takımı seçmelerini beklemiştim. Bu arada bölümde ilk yıl çok zorlandığımı da kabul etmeliyim (bursumu koruyabilecek miyim sorusu geceleri uykularımı da kaçırmıştı bir süre). Sonrasında her şey kendiliğinden bir düzene oturdu ve ben okul takımının bir parçası olarak 4 yıl formamızı gururla taşıyıp, bölümümden de bölüm ikincisi olarak mezun oldum.

Etimesgut Türk-Amerikan Derneğinde 2 yıl çalıştıktan sonra yüksek lisans yapmaya başladım ve tam da o dönemde okulumuzun o zamanki adıyla Yabancı Diller Bölümünün ilanı ile karşılaştım. Başvuru ve kabul aşamalarını tamamladıktan sonra ise yeniden yuvaya dönmüştüm. İtiraf etmeliyim ki başlarda hiç gitmemişim gibi hissettim, hatta Fen-Edebiyat Fakültesinde dersim olduğunda kendimi hala öğrenciymişim gibi hissettiğim bile oldu, masanın diğer tarafındaki yerime alışana kadar. Ama zaman yine su gibi akıp geçti ve şimdi beş yıldır bu görevi yapıyorum.

Geçen beş yılda tabi ki yine spor salonundan ayrı kalamadım ve bu sefer de voleybol takımlarımızın antrenörlüğü ile ilgilendim. Akşamları ders çıkışlarında spor salonunda okulumuzun başarısı için sevgili öğrenciler ile birlikte sayısız

antrenmanlar ve toplantılar gerçekleştirdik. Yıl sonlarında katıldığımız turnuvalarda da meyvelerini topladık tabi ki. Dört yıl boyunca hiçbir turnuvadan elimizi boş döndürmeyen sevgili "kızlarıma" tekrar çok teşekkür ediyorum. Kaybetmeye karşı olan tahammülsüzlüğümü hep bildiler, kabullendiler ve buna göre çalıştılar. Bazen eve gece 10'da gittiğimiz de oldu belki ama beni hiç üzmediler, kırmadılar. En az benim öğrenciliğimdeki kadar güzel zaman geçirdiler, büyük başarılar imza attılar ve harika arkadaşlar edindiler.

Düşünüyorum da benim öğrenciliğimdeki gelişmeye yeni başlamış olan kampüs ile şimdiki arasında uçurumlar kadar farklar var, ki biz o zaman bile ders sonrasında hep zaman geçirecek bir şeyler bulurduk. Bu gelişmelerin tanıdığı olan biri olarak sizlere tavsiyem kampüste keyifli zaman geçirmenin yollarını bulun, spor salonuna gidin, topluluklara katılın, etkinlikler düzenleyin. Üniversiteli olmak sadece akademik anlamda kendini geliştirmek demek değildir. Okul sonrasında açılacak kapıların sayısını arttırmak ders dışında da yapacağınız sportif, sosyal ve kültürel aktiviteler ile mümkündür. Ayrıca unutulmamalıdır ki üniversite anıları paylaşılırken, arkadaşlarla ders dışında geçirilen vakitler her zaman büyük yer tutmaktadır. Kendinize paylaşılacak anılar biriktirin.

Son olarak, her zaman hissettiğim "Atılım'lı" olma duygusunu bir gün hepimizin tatmasını temenni ederim.

Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel
Atılım Üniversitesi Sosyal Bilimler
Ortak Dersler Bölümü

YAŞASIN MISS TURKEY!

Atatürk sosyal, siyasal, eğitimsel ve ekonomik haklarla zenginleştirmeye çalıştığı Türk toplumunda, kadınların gereken yeri almasını bir uygarlık aşaması olarak görür. Atatürk'ten güç alan Türk kadını ise, kendisini eve kapatmaya çalışan, sokaklarda öz varlığından utanarak yürümeye mecbur eden ve onu her alanda yok sayan karanlık ruhlara direnmiştir.

Bu direnişin en renkli sahneleri Avrupa'da yaygın olarak yapılan güzellik yarışmalarından ilkinin 1929 yılında Atatürk'ün direktifleriyle Cumhuriyet gazetesi tarafından düzenlenmesiyle yaşanır. Gazete, yarışma şartlarını "Cumhuriyetin Güzellik Müsabakası, Esaslar ve Şartlar" adlı bir kitapçıkta toplar.

Buna göre yarışmaya her namuslu Türk kızı başvurabilir. Irk, din ve mezhep farkı aranmaz. Alüfteler ve bar kadınları ise yarışmaya katılamazlar.

Alüfte Nedir?

İffetsiz, oynak, cilveli kadın.

Müsabakamızın şekli
Müsabakaya her namuslu Türk kızı iştirak edebilir.
İrk, din ve mezhep farkı aranmaz, yalnız müsabakaya iştirak edeceklerin asgari 15 yaşında olmaları şarttır. Tekrar ediyoruz: Alüfteler ve bar kızları müsabakaya iştirak edemezler.
Müsabaka yalnız yüz güzelliği müsabakası değildir, endam tenasübü de şarttır.

3 Eylül 1929 günü yapılan ilk güzellik yarışmasının jürisinde Abdülhak Hamit Tarhan, Halit Ziya Uşaklıgil, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Peyami Safa, Yunus Nadi, Çallı İbrahim ve Bedi Muvahhit gibi saygın isimler vardır. 125 kızın katıldığı bu yarışmada Balıkhane nazırlarından Mehmet Tefvik Bey'in torunu Feriha Tefvik Hanım ilk Türkiye güzeli seçilmiştir.

"Kahraman Türk Kadını!

Sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlar üstünde yükselmeye layıksın."

Mustafa Kemal ATATÜRK

İLK TÜRKİYE GÜZELİMİZ FERİHA TEVFİK HANIM

1930'da Mübeccel Namık, 1931'de Naşide Saffet Esen, 1932'de Keriman Halis, 1933'te ise Nazire Hanım Türkiye güzeli olmuşlardır. Bu yıllardan itibaren ise Türk güzelleri dünya güzellik yarışmalarında da boy göstermeye başlamışlardır. Çağdaş dünyanın toplumsal alışkanlıklarından yalnızca birisi olan güzellik yarışmaları, Türk kadınlarının yüzyıllardır ayaklarında sürdükleri paslı prangalardan kurtulmalarını istemeyen zihniyet tarafından bağnazca ve bilgisizce eleştirilmiştir. Kadının hayata karışmasını kabullenemeyen kafalar bu yarışmaları "gâvurluk", kızılı erkekli, danslı müzikli baloları "dinsizlik", Türk kızlarının güzellik yarışmalarını ise "namussuzluk" olarak görmüşlerdir ve özellikle 1930'ların güzellik yarışmalarını karalarken şöyle söylemişlerdir:

"Yarışmalar kızlarımızın manevi varlıklarını tahrip etmiştir. Vücutlarını eski köle pazarlarındaki gibi teşhir ediyorlar. Bir de MAYO GİYMEDİKLERİ KALDI. Onu da yapsalar da avrat yerlerini görsek! Evet, güzelliği teşvik etmeliyiz, ama müsabakaları değil."

Oysa 1930'lardaki güzellik yarışmaları mayolu bile değildir. İlk mayolu güzel 1950 yılında seçilen ve verdiği röportajda "Kalbimde bir tek Atatürk var!" diye cesaretle haykırabilen Güler Arıman'dır. Atatürk'ü bunun için suçlayanlar nedense bu yıllarda Atatürk'ün çoktan ölmüş olduğu ve muhafazakâr bir partinin iktidarda bulunduğu gerçeğini es geçerek; bu dönem yöneticilerine saldırmayı göze alamazlar.

1950 TÜRKİYE GÜZELİ GÜLER ARIMAN

Böyle düşünenlerin yapamadığı bir şey daha vardır: Avrupa bilim çevrelerinde 19. yüzyıldan itibaren yaygınlık kazanmaya başlayan ırkçı antropolojik görüşe göre "Türkler evrimini tamamlamamış, ilkel, geri bir ırktır" söyleminin kabul gördüğü bir dönemde, 1932 yılında Türk kızı Keriman Halis Avrupa'nın göbeğinde dünya güzellik kraliçesi seçilmiştir! Yani Türk ırkının güzelliği dünya hakemleri tarafından tescillenmiştir. Kaldı ki Keriman Halis'e yalnızca Türk kadınının güzelliğini dünyaya tanıttığı için Atatürk tarafından "Ece" (kraliçe) soyadı verilmiş değildir.

"Türk ırkının dünyanın en güzel ırkı olduğunu tarihten bildiğim için, Türk kızlarından birinin dünya güzeli seçilmiş olmasını çok tabii buldum. Fakat Türk gençlerine bu münasebetle şunu hatırlatmayı da lüzumlu görürüm: Övünç duyduğumuz tabii güzelliğinizi fenni tarzda muhafaza etmesini biliniz ve bu yolda uyanık olunuz ve bu gelişmelerin aralıksız gerçekleşmesini ihmal etmeyiniz. Bununla beraber asıl uğraşmaya mecbur olduğumuz şey, analarınızın ve atalarınızın oldukları gibi yüksek kültürde ve yüksek fazilette dünya birinciliğini elde tutmaktır."

Mustafa Kemal

1923 (Cumhuriyet Gazetesi, 3.8.1932)

Keriman Halis Belçika'nın Spa kentinde yalnızca güzelliği ile arz-ı endam etmemiştir. Güçlü ve vatansever Türk kadınıni 27 ülkenin katıldığı bir yarışmada en doğru şekilde ifade etmiştir:

Kentte katılımcı ülkelerin tamamının bayrakları dalgalandığı halde Türk bayrağı yoktur ve bunun üzerine Keriman Halis çarşıdan birkaç metre kırmızı ve beyaz bez alıp otel odasına kapanarak bir Türk bayrağı diker. Böylece güzellik yarışmasının gerçekleştirileceği otelde bir de Türk bayrağı dalgalanmaya başlar. Ancak aksaklık bununla sınırlı kalmaz. Keriman Halis dünya güzeli seçildiğinde ortamda yine Türk bayrağı bulunmadığı için halkın tezahüratına cevap vermez ve bunun üzerine metrelerce atlas bulunarak oracıkta bir Türk bayrağı daha yapılır. Bayrağımız balkondan dalgalandırılıp bütün yabancılara gösterildikten sonra Keriman Halis kendisini görmeye gelen halkı selamlamaya razı olur.

Türk güzeli Keriman Halis'in dünya güzeli seçilmesi hem Türkiye'de hem de yabancı ülkelerde büyük yankı uyandırır. Avrupa basını Keriman Halis'den övgüyle eser. Keriman Halis 31 Ağustos 1932'de Simplon Ekspresiyle Sirkeci'ye ulaştığında yüzlerce Türk bayrağıyla bir kahraman gibi karşılanır. Kendisini karşılamaya gelen bu kırmızı-beyaz kalabalığı gören güzeliimizin de sevinç ve gururla dakikalarca ağlar.

O, kendisine "Donanmış olduğunuz maddi ve manevi kıymet ve fazilet içinde mesut olmanızı dilerim Kızım" diyen Cumhurbaşkanı Atatürk'e layık bir kız evlat olduğunu kanıtlar. Kulağında yalnızca,

jüri başkanının zarfı açarak kendisini dünya güzeli ilan ettiği "Yaşasın Miss Turkey!" sesi yoktur. Sadece güzelliğine değil yüksek kültürüne, yüksek faziletine ve vatanseverliğine de güvenir. Cephede mücadele eden bir Türk kadınından farklı duygular içinde değildir.

Hiç kuşkusuz onun da zaferi çok değerlidir !

Kaynaklar:

- Çağdaş Cumhuriyet Kadını, Kahraman Yusufoglu, İstanbul, 2011.
- Panzehir, Sinan Meydan, İstanbul, 2016.
- Türkiye'de Kadının Dünü ve Bugünü, Emel Doğramacı, Ankara, 1997.

LİSELER ARASI FİZİK, KİMYA VE MATEMATİK YARIŞMALARINI FİNALLERİ GERÇEKLEŞTİ...

5. Fizik Yarışması Finalleri 28 Şubat 2017'de, 8. Matematik Yarışması Finalleri 1 Mart 2017'de ve 5. Kimya Yarışması Finalleri ise 2 Mart 2017'de gerçekleşti.

Yarışmalar ile orta öğretim kurumları öğrencilerinin matematik ve temel bilimlerin tanınması, sevmesi ve sayıların eğlenceli dünyasından örnekler görmeleri; öğrencilerin özgüvenlerinin artması, öğrencilerin üniversite ortamını tanınması, okullar arasında sosyal bir ortam oluşması amaçlanmaktadır.

Finaller Sonucunda Derece Alan Okullar:

5. Fizik Yarışması Sonuçları

1. ÖZEL NENE HATUN KIZ FEN LİSESİ
2. ANKARA ATATÜRK ANADOLU LİSESİ
3. ANKARA FEN LİSESİ

8. Matematik Yarışması Sonuçları

1. ÖZEL ÇAĞRI FEN LİSESİ
2. ÖZEL ZEHRA FEN LİSESİ
3. ANKARA FEN LİSESİ

5. Kimya Yarışması Sonuçları

1. ÖZEL ZEHRA FEN LİSESİ
2. ÖZEL SINCAN BİREY TEMEL LİSESİ
3. ANKARA ATATÜRK ANADOLU LİSESİ

Üniversitemiz Her Hafta Hürriyet Eğitim Sayfasında

Ülkemizin köklü yayın organlarından biri olan Hürriyet Gazetesinin her hafta perşembe günleri eğitim sayfasında Üniversitemiz ilanları ve Strateji - İş Geliştirme Koordinatörümüz Sn. Hasan Atasoy'un kaleme aldığı bir köşe yayınlanıyor.

ÖSYM tarafından gerçekleştirilen YGS ve LYS ile ilgili sayısal verilere dair çarpıcı analizler sunan "Sayısal Köşe", özellikle sınava girecek öğrenciler ve aileleri ile rehberlik öğretmenleri tarafından ilgiyle takip ediliyor.

SAYISAL KÖŞE
Hasan ATASOY

Yine en çok devlet üniversiteleri doldu

ÖSYM'nin 1 Temmuz'da açıkladığı sonuçlar, üniversite adaylarının tercihleri hakkında önemli bilgiler sağladı. Başta programlar olmak üzere tercih edilen üniversitelerin oranları da şöyle:

2016 LYS Sonuçlarına Göre Lisans Programları (Devlet) Ortanları

Program	Oran	Oran (%)	
Devlet	403.036	406,875	98,2%
Vakıf	84.138	85,287	98,8%
ÖSYM	10.000	9.842	98,4%
Diğer	1.789	879	48,6%
Toplam	502.024	498,473	99,3%

Strateji ve İş Geliştirme Müdürümüz **Hasan Atasoy**'un üniversite adaylarına sunduğu sayısal analizler ve ilanımız her perşembe Hürriyet Eğitim Sayfasında...

GİRİŞİMCİLİK VE YENİLİKÇİLİK ENDEKSİNE GÖRE TÜRKİYE'DE İLK 20'DE VAKIF ÜNİVERSİTELERİ ARASINDA 8. SIRDAYIZ

ATILIM ÜNİVERSİTESİ
Girişim • Gelişim • Değişim

20 yılını kutluyoruz

Atılım Üniversitesi Hukuk Fakültesi 2016 yılında ilk defa Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot'a katıldı. Bu yıl yirmi dördüncüsü düzenlenecek olan yarışma takımı ise Viyana'ya gitmek üzere tüm hazırlıklarını sürdürüyor!

Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot, dünya çapında düzenlenen en prestijli uluslararası ticari tahkim farazi dava yarışması olmakla tanınıyor. Her sene Hong Kong ve Viyana ayakları olan bu yarışmada 2016 yılında rekor bir katılımı 96 ülkeden 311 takım yer aldı. Uluslararası arenada hem doktrine hem uygulamaya yönelik çok kapsamlı olan bu yarışma yazılı dilekçe aşaması ve baharda düzenlenen sözlü duruşma aşaması olmak üzere iki aşamadan oluşuyor. Davalı ve davacı olmak üzere iki dilekçe yazan ve duruşma aşamasında dört farklı üniversite takımıyla eşleşen takımlar yarışmanın öğrenme ve öğretme amaçlı konsepti içerisinde yarışmayı tamamlamış oluyor. Özellikle kıta Avrupası doktrininde saygı duyulan duayen isimlerle tanışma imkanı bulan, uluslararası ticari tahkim kariyeri öngören ve bu alana ilgi duyan öğrenciler uygulama ve teorinin birleştiği bu duruşmalar esnasında alana ilişkin eşsiz bir deneyim elde etme fırsatı buluyor.

Üniversitemizi takımını 2016 yılında Hukuk Fakültesi'nden Naz Beren Alp, Ayşe Begümhan Bilgin, Hüseyin Cihan Öreşe, Yiğitcan Çankaya, Hande Elif Acar ve İsmet Özgün Baykal yarışmada temsil etti. Takım, dönem boyunca yaptığı çalışmalar neticesinde yazılı aşamayı başarılı bir şekilde tamamladıktan sonra Viyana'da 18 Mart -24 Mart 2016 tarihleri arasında düzenlenen yarışmada sözlü aşamada duruşmalara katıldı. Yazılı aşamada davalı ve davacı dilekçelerini yazan takım, sözlü aşama-

ya Prof. Dr. Sabih Arkan, Yrd. Doç. Dr. Mehmet İstemi ve Prof. Dr. Celal Göle ile yaptıkları hazırlık sunumlarıyla hazırlandı ve yarışmanın ilk dört günü boyunca yapılan duruşmalardan sonra belirlenen sıralamaya göre diğer Türk üniversiteleri ile birlikte ilk 64 takım içerisinde yarıştı. Öğr. Gör. Zeynep Müftüoğlu Hoş, Öğr. Gör. Serdar Hoş, Yrd. Doç. Dr. Dilşad Çiğdem Sever ve Öğr. Gör. Payam Paul Danesh takıma Viyana'da eşlik etti.

Bu yıl 7 Nisan - 13 Nisan 2017 tarihinde düzenlenecek olan yarışmaya Hukuk Fakültesi'nden Naz Beren Alp, İsmet Özgün Baykal, Ekrem Aksoy, Burak Dalyancı, Begüm Naz Orhon, Işıl Kılıç, Aylin Yavuz, Fırat Kaplan, Jan Koç ve Bedriye Yılmaz, geçen sene yarışmaya katılmış olan Ar. Gör. Yiğitcan Çankaya'nın koçluğunda bu seneki davalı ve davacı olarak dilekçe aşamasını tamamlamış, sözlü aşamada eşleşeceği diğer üç üniversite ile eşleşmiş durumda ve sözlü duruşma aşaması için 16 Mart - 19 Mart arasındaki hazırlık çalışmaları için Kiev yolcusu. Takım koçunun eşliğinde yapılan sözlü sunum hazırlık çalışmaları için Bilkent Üniversitesi ve Yıldırım Beyazıt Üniversitesi takımları ile Ankara özelinde yapılan hazırlık müsabakaları ve Kiev'de yapılacak olan pre-moot ile tamamlandıktan sonra takım, Viyana'da üniversitemizi başarıyla temsil edecek.

Üniversitemizin 2017 takımı Viyana'da bu yıl Queen's University, City University of Hong Kong, Shahid Beheshti University ve Beijing Normal University ile karşılaşacak.

Dünya Kadınlar Günü Etkinliklerle Kutlandı

Atılım Üniversitesi Dünya Kadınlar Günü Etkinlikleri 6-7-8 Mart Tarihlerinde Atılım Kampüste Coşkuyla Kutlandı!

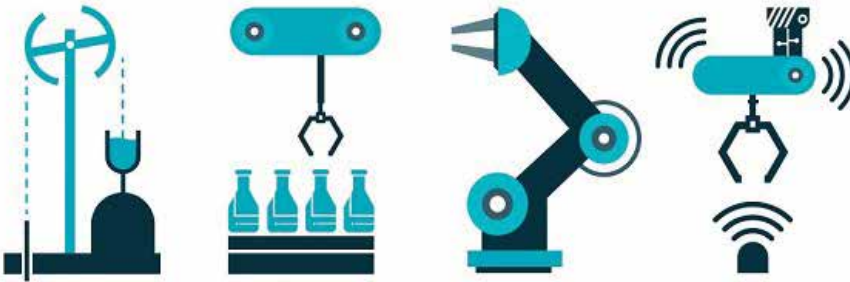
Atılım Üniversitesi Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi (KASAUM) tarafından düzenlenen Kadınlar Günü Etkinlikleri 6-7-8 Mart tarihlerinde gerçekleştirildi. Bu sene özellikle kadın haklarının güçlendirilmesi, dayanışma ve iş birliği temalarını vurgulayan Atılım Üniversitesi Dünya Kadınlar Günü Etkinlikleri, tüm kampüsü içerecek şekilde organize edildi.

Üç gün boyunca film gösterimleri, atölye çalışmaları, kampüs içinde kortej, müzik topluluğu dinletisi gibi etkinliklerin gerçekleştiği ve konusunda uzman konukların, öğrenci topluluklarının ve Birleşmiş Milletler temsilcilerinin de katıldığı söyleşi dizisini içeren programa Ankara'da ki tüm üniversitelerden katılımcılar ilgi gösterdi.

ENDÜSTRİ 4.0

4. Endüstri Devrimi

4. Endüstri Devrimi ya da 4. Sanayi Devrimi terimi ilk olarak 2011 yılında Almanya Hannover Fuarında kullanıldı. Ekim 2012 yılında ise Robert Bosch GmbH ve Henning Kagermann çalışma grubu oluşturarak hazırladıkları 4. Sanayi Devrimi öneri dosyasını Alman Federal Hükümetine sundu. 8 Nisan 2013 tarihinde yine Hannover Fuarında çalışma grubu Endüstri 4.0 raporunu gündeme getirdi.

Üretim sektöründeki önemli endüstriyel devrimler sonrası ülkeler ve şirketler küresel boyutta yaşanan bu değişimlere ayak uydurmak zorunda kalmış ve artan rekabet koşulları arasında rekabet üstünlüklerini devam ettirebilmek amacıyla bazı stratejiler geliştirmişlerdir. Almanya'da gündeme gelen Endüstri 4.0 da bu stratejilerden birinin adıdır.

Endüstri 4.0 daha iyi anlamak için gelin isterseniz bundan önceki sanayi devrimlerine kısaca bir göz atalım. Tarih boyunca üç büyük endüstriyel devrim yaşanmıştır:

-Su ve buhar gücünün daha verimli kullanılmasını sağlayan mekanik tezgahların bulunması.

-Henry Ford'un üretim bandı tasarımı ve elektriğin seri üretimde kullanılmaya

başlanması, üretim hattının geliştirilmesi.

-1970'lerde üretimde mekanik ve elektronik teknolojilerin yerini dijital teknolojiye bırakmasına sebep olan programlanabilir makinelerin kullanılmaya başlanması. Günümüz, bu endüstri devrimi içindedir.

Peki, neden bir anda Endüstri 4.0'a geçme ihtiyacı hissedildi ya da bu aslında bir anda gelişen bir sanayi devrimi değil miydi? Gelin isterseniz buna biraz daha yakından bakalım.

Endüstri 4.0 temel olarak "Bilişim Teknolojileri" ile "Endüstriyi" bir araya getirmeyi hedefliyor. Ana bileşenlerinden ilki "Yeni Nesil Yazılım ve Donanım" yani bugünün klâsik donanımlarından farklı olarak düşük maliyetli, az yer kaplayan, az enerji harcayan, az ısı üreten, ancak

bir o kadar da yüksek güvenilirlikte çalışan donanımlar ve bu donanımları çalıştıracak işletim ve yazılım sistemlerinin kaynak ve bellek kullanımı açısından tutumlu olması hedefidir.

İkinci ve belki de en önemli bileşen ise "Cihaz Tabanlı İnternet" (İng. Internet of Things). Yeryüzündeki tüm cihazların birbiriyle bilgi ve veri alışverişi için kullanıldığı, her türlü araç gerece entegre edilmiş, sensör ve işleticilerle donanmış, internet bağlantılı akıllı elektronik sistem. Bu sisteme kısaca "Siber-Fiziksel Sistemler" de diyebiliriz. Üretim sürecinde fabrikalardaki makinelerde siber-fiziksel sistemlerin kullanılması demek, insanlardan neredeyse bağımsız olarak kendi kendilerini koordine ve optimize ederek üretim yapabilecek "akıllı fabrikalar" demektir. Eğer Endüstri 4.0 stratejisi gerçekleşirse üretim süresi, maliyetler ve üretim için ihtiyaç duyulan enerji miktarı azalacak, üretim miktarı ve kalitesi artacak.

Tabii ki de bu zamana kadar her sanayi devriminde görüldüğü gibi endüstri 4.0'n da kendine göre etkileri ve karşılaştığı zorluklar olacak şimdi biraz da bunlara bakalım:

Endüstri devrimleri, geçmişten bu yana dünyayı ve toplumları küresel boyutta

etkilemiştir. Üretmek insanoğlu için hep bir zorunluluk olmuş ve üretimi devam ettirmek adına yeni arayışlar içinde olunmuştur. Hangi mesleğin ya da sektörün geçmişine bakarsanız bakın tarihsel gelişmelerinde hep sanayi devrimi olgusu yatar, çünkü insanlar ürettiklerini aynı zamanda duyurmalı, göstermeli ki bu süreç devam edebilsin. Bu sürecin sonucunda ise ulaşım ve iletişim araçları ile birlikte bilişim teknolojileri gelişmiş yeni sektörler ortaya çıkmıştır. 4.0 Endüstri Devrimi de şüphesiz yeni sektörlerin gelişmesine ve gerileyen-eskiyen sektörlerin yok olmasına sebep olacaktır.

Bu durum yalnızca sektörler için değil insanlar, şirketler, ülkeler için de böyledir yeni endüstriye ayak uyduramayan her şey bu durumdan olumsuz etkilenecektir. Örnek verecek olursak ilk başlarda kol emeği ile çalışan insanlar işlerini kaybetmeye başladı, sonra teknisyenler şimdi de mühendisler işlerini kaybetmeye karşı karşıya kalmış durumda. Endüstri 4.0'ın pozitif yönleri olumsuz etkilerini kısmen düzeltebilir her ne kadar istihdam sorunları olacaksa da yeni iş alanları da ortaya çıkacaktır. Akıllı fabrikalarda akıllı ürünler üretmek ve bu ürünlerin hayatımızı kolaylaştırması hem de bunu

az enerjiyle yapacak olması büyük bir artıdır. Akıllı ürünlerin üretilmesiyle bu ürünler ihtiyaca göre farklı alanlara uyarlanıp gelişmeler sağlanabilir. Üç boyutlu yazıcılarla basit yapıda olan ürünleri herkesin üretebilecek olması, üretenle tüketenin aynı olması günümüzde hayal edilen başka bir pozitif yöndür.

Sonuç olarak Endüstri 4.0 stratejisinin hayata geçmesinde ilk aşamada, donanım ve yazılım bölümünün hayata geçmesi bir problem teşkil etmeyecek gibi görünüyor. Çünkü donanım ve yazılım için kullanılacak enerjinin az olacağı düşünüldüğünde ve internet

protokolünün 6. sürümü IPv6 ile birlikte milyarlarca cihazın internete bağlanmasının yolu açıldığından başlangıç olarak bir sıkıntı olmayacak demektir. Fakat üretim süreçlerinde kullanılacak makinelerin hepsinin Endüstri 4.0'ın standartlarına uygun hale getirilmesi ve programlanmasının kolay olmadığı aşikârdır. Riske girmek istemeyen şirketler ve paydaşları arasındaki uzlaşmazlıklar, değişimin maliyetli olması ve bir sorun çıktığında yine malî sorun oluşturması muhtemeldir.

Üretim süreçlerinin bütünlüğünün korunması gerekliliği gibi sorunlara çözüm bulmak zaman alacak gibi görünüyor. Bütün bu stratejilere-planlara rağmen dijitalleşme süreci uzun bir yoldur ve bu yolun iş birliğiyle daha hızlı katedilmesi mümkün olacak. Bizler de Endüstri 4.0'ın gelişmelerini yakından inceleyerek, gelecek süreçte dünyamıza ve bizlere neler katacağını ya da bizlerden neleri götüreceğini hep beraber göreceğiz.

BİR DEĞİŞİK OYUN BİR ÖĞRENCİ PORTRESİ

■ İbrahim kendini bize biraz tanıtır mısın?

Merhaba. "Adanalılık Allahın adamıyık" (gülüyor) Adanalılar genelde kendini böyle tanıtır diye böyle bir giriş yapmak istedim. 5 yıldır Ankara'da yaşıyorum. Hukuk Fakültesi son sınıf öğrencisiyim.

■ Tiyatroya ilgin nasıl başladı? Amatör olarak tiyatroyla ilgilenenleri genelde sahnede görüyoruz, sen bir de oyun yazdın... Neden? Yazarken nelerden esinlendin?

Altı yaşında bale, piyano, opera eğitime başladım. Sanata ilgim ailemin desteğiyle oluştu. Geçirdiğim bazı ameliyatlardan ötürü bale ve operayı bırakmak zorunda kaldım ve tiyatroya öyle yöneldim. Sahnede olmak, seyircinin sürekli gözlerinin üzerinde olması hissi hoşuma gidiyor ama benim hikayemi izlemeleri ayrı bir duyguymuş. Oyunu yazma aşaması arkadaş ortamındaki kadınlar ve annemin kadın arkadaşları sayesinde oldu. Hepsi ayrı sorunlar ve ayrı mutluluklar yaşayan eğlenceli ama bir o kadarda duygu yoğunluğu olan insanlar. Karakterlerindeki neşe ve hüznler çok güzel harmanlanmış. Buradan esinlenerek bu ortamdaki kadınları bir araya getiren olay örgüsüyle Türkiye'deki kadınların sorunlarını kendimce anlatmaya çalıştım.

■ Yazdığın eserde oynamak nasıl bir duygu? Oyunda hem oyuncu hem yazar hem de yönetmen olarak bulunmak nasıl bir sorumluluk yüklüyor?

Bu sorumluluğu kelimelerle anlata-mam sanırım. Arkadaşlarımin desteğini

İBRAHİM TÜREMİŞ

yadsıyamam asla. "İnanmak başarmanın yarısı" derlerdi inanmazdım ama öyleymiş. Oyuncu ve teknik ekibime olan sevgim onların bana inancı her şeyi kusursuz hale getirdi. Oyunun son prova çıkışında birbirimize dediğimiz tek şey "Biz eğlenirsek seyircide eğlenir bu gerçek bir hikaye ve biz bu gerçeklikle büyüyen çocuklarımız başaracağız."

■ Oyununuz çok başarılı oldu, Ankara Uluslararası Tiyatro Festivalinde de sahne aldınız ve bundan sonra bir de Kıbrıs'ta oyunu sergileyeceksiniz. Bunlarla ilgili olarak bize neler söyleyebilirsiniz?

Dediğim gibi birbirine inanan samimi bir ekip olmanın vermiş olduğu bir başarı. Hala inanmıyoruz aslında tepeden tırnağa bizim olan bu işin bu kadar güzel ilerlemesine. Sanırım tiyatroya olan saygımız, birbirimize olan sevgimiz ve disiplinli çalışmalarımızın ekmeğini yiyoruz. Atılım Tiyatro Topluluğu, bir topluluktan öte bir aile. 23 Kasım 2016'da Ankara Uluslararası Tiyatro Festivali kapsamında Yenimahalle Belediyesi 50. Yıl Dört Mevsim Tiyatro Salonunda oyunumuzu sahnelemiştik. Şimdi Kıbrıs için çalışmalarımız sürüyor. 24 Nisan'da Kıbrıs'a gidiyoruz, oyunumuz 25 Nisan'da. Okulumuzu temsilen gidiyor olmak daha büyük sorumluluk hissettiriyor, çünkü çayımızı yapan abladan tutun da Rektör Hocamıza kadar herkes bizi destekliyor. Yahu sesim kısılmasın diye kantindeki ablalar ballı süt yapıp getiriyor, daha ne olsun :)

■ **Birçok kişi sadece eğitimini sürdürürken ve bunun zorluğundan yakınırken -ki hukuk gibi zor bir alanda eğitim alıyorsanız- sosyal olarak bazı kulüplerde yer almak bireysel gelişim için nasıl bir etki yaratıyor, bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

Topluluklarda bulunmak okulla daha içli dışlı olmanı sağlıyor. Özellikle ekiple beraber yapılan işler geleceğe yatırım olarak görülebilir. Evet zor kabul ediyorum. Yalnız yaşıyorum, evimin bütün işleri beni bekliyor, derslere girmek, çamaşır yıkamak, kütüphanede sabahlamak bunların hepsi zorunluluk ve sorumluluğum ama toplulukla yaptıklarım benim gönülden istediğim işler ve kafamı boşalttığım zaman oluyor.

■ **Senden daha genç arkadaşlarına topluluklarda yer almakla ilgili neler önerirsin?**

Kesinlikle üniversite hayatı yaşadığınızı hissediyorsunuz. Zamanınızı kontrol etmeyi ve ekip ruhunun önemi anlıyorsunuz. Kendi topluluğum için şunu söyleyebilirim ki her katılan sahneye çıkmak istiyor, işin arka planını düşünmüyor ama sene sonunda anlıyorlar ki iş aslında mutfakta oluyor sahnedekiler sadece işin tabağı çatalı, yani görseli oluyor. Katılmaktan çekinmeyin, utanmayın ve ne iş olursa olsun gönülden bağlanın.

Ankara'da Bu Ay

3.Mar.17	Jolly Joker
	Ceylan Ertem - Yine de Amin Lansman Konseri
4.Mar.17	VoodooBlues
	Konser: Fetiblu Band/Blues Jam Session
5.Mar.17	MEB Şura Salonu
	Ankara Dünya Müzikleri Festivali 2017: Teresa Salgueiro
6.Mar.17	MEB Şura Salonu
	Ankara Dünya Müzikleri Festivali 2017: Ambrogio Sparagna
7.Mar.17	MEB Şura Salonu
	Ankara Dünya Müzikleri Festivali 2017: Souad Massi
8.Mar.17	6:45 KK
	Can Gox Konseri
8.Mar.17	MEB Şura Salonu
	Ankara Dünya Müzikleri Festivali 2017: Dhafer Youssef
9.Mar.17	MEB Şura Salonu
	Ankara Dünya Müzikleri Festivali 2017: Ara Malikian
10.Mar.17	6:45 KK
	Jay Jay Johanson Konseri
10.Mar.17	MEB Şura Salonu
	Ankara Dünya Müzikleri Festivali 2017: Yemen Blues
11.Mar.17	CerModern Sanat Merkezi
	Konser: Çınar Yazgan / İlayda Deniz Oğuz / İlayda Zeynep Köksal
22.Mar.17	If Performance Hall
	Ümit Besen & Pamela Konseri
24.Mar.17	6:45 KK
	Hayko Cepkin Konseri
24.Mar.17	CerModern Sanat Merkezi
	Konser: Nicolas Dautricourt & İris Şentürker
26.Mar.17	Jolly Joker
	Live In Concert: Siavash Shahsavari
29.Mar.17	Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi
	Piano Day - Martin Kohlstedt

Sunay Akın:

BİR "OKUR-YAZAR"

Benim çocukluğumda traş olduğum berber dükkânını çok iyi anımsıyorum. Boyum yetmediği için berber oturduğum koltuğa, kolların konulduğu yere bir tahta koymuş beni de onun üstüne oturtmuştu. Karşımda ayna. Aman Allahım aynanın içinde yüzlerce Sunay. Çünkü iki aynanın arasında oturuyordum. Ben hayatımda kendimi iki ayna arasında ilk orada hatırlıyorum. Beş yaşlarındayım. Karşıda kocaman bir ayna arkada da bir ayna var. Sonsuz bir Sunay Akın.

■ **Şair, yazar, gazeteci, araştırmacı, tiyatro oyuncusu... Bunlar, bizim bildiğimiz kimlikleriniz. Peki, size sorsak, kimdir Sunay Akın?**

Benim çocukluğumda traş olduğum berber dükkânını çok iyi anımsıyorum. Boyum yetmediği için berber oturduğum koltuğa, kolların konulduğu yere bir tahta koymuş beni de onun üstüne oturtmuştu. Karşımda ayna. Aman Allahım aynanın içinde yüzlerce Sunay. Çünkü iki aynanın arasında oturuyordum. Ben hayatımda kendimi iki ayna arasında ilk orada hatırlıyorum. Beş yaşlarındayım. Karşıda kocaman bir ayna arkada da bir ayna var. Sonsuz bir Sunay Akın. Elimi kaldırıyorum hepsi kaldırıyor, başımı oynatıyorum hepsi oynatıyor. Yani beni traş etmenin mümkünatı yok. Sonra zaten berber baktı ki olmuyor, havlularla arkadaki aynayı kapattı. Çünkü oynuyorum ben, bayıldım, çıldırdım. Şimdi hala bir berber koltuğuna otursam, iki ayna arasında sonsuza kadar akıp giden Sunay Akın'a bakıp hep sorarım: "Bütün

bunları yapan hanginiz?" Bende bilmiyorum. Ama o sorduğunuz sorunun yanıtı o aynanın içinde. Orada bir yerde. Onu bulabilirseniz bana da getirin de bende öğrenebileyim. Aslında ben kendime bu sıfatların hiçbirini yakıştırmıyorum.

Ben 6 yaşında okuma yazma öğrendim, kendi kendime. Aslında kendi kendime değil abime haksızlık yapmayalım. Abim benden bir yaş büyük okula başladı. O okuma yazma öğrenirken, evde okuma yazma öğrenen bir çocuk varsa hem de bir yaş büyük, herhalde ben de onu görenek okuma yazma öğrendim. Onun etkisiyle kendi kendime öğrendim. Bizim ülkemizde elinden hiçbir iş gelmeyen, hiçbir marifeti olmayan insanlar için okur-yazar denir. Yani adını soyadını okuyup yazar başka da bir şey olmaz ondan. Marifetsiz yani "okur-yazar." Ben kendimi "okur-yazar" olarak tanıtırım; çünkü altı yaşımdan bugüne kadar sadece okudum ve yazdım, başka hiçbir şey yapmadım. Ben bir okur - yazarım.

Dünyada çocuk tarihi ile ilgilenen bini aşkın müze arasında İstanbul Oyuncak Müzesi ilk sıralarda. Dünyada gerçekten çok çok iyi bir yerdeyiz. Ama üzülerek söylüyorum ben bunu kendi çabalarımla başardım.

■ **Birçok insanın tanıdığı, yakından takip ettiği, örnek aldığı bir sanatçısınız. Bu saygın konumu siz neye bağlıyorsunuz? İnsanlar Sunay Akın'ı neden bu kadar sevdi?**

Bu toplumun kendi güzelliği kendi saygınlığı. Galiba şundan; evet... ilk sorunun yanıtına bağlı bu. Ben bir sıfat, bir kimlik olarak görmedim şairliği, yazarlığı. Bir masanın arkasında oturup insanları karşıma almak bile beni sıkıyor, üzüyor. Kitap günlerinde, imza günlerinde, kitap fuarlarında ben hep yazar için ayrılan masanın kenarında oturdum. Yani insanlarla yakın, dirsek dirseğe diz dize olmak istedim. Çünkü bu beni farklı kılmaz. Öyle düşünüyorum. Sevdiğim şeyi yapmaya çalışıyorum. İşimi doğru yapmaya çalışıyorum. Ben bir kültür emekçisiyim. Bir şey değilim ki. Bir inşaat işçisi nasıl işini doğru yapacaksa ya da bir demiryolu işçisi ya da bir fırın işçisi fırın ateşini iyi kollayacak, ekmeği iyi hazırlayacak, piştiği zaman oradan çekmeyi bilecekse ben de bunu yapıyorum ya! Bu beni farklı bir şey kılmıyor ki. Ben bunu böyle görmüyorum. Toplumda bunu algılıyor herhalde. Ayıp bir şey valla bunları konuşmak, ayıp bir şey. Bir de şu var: Bizim toplumumuzun duygusal zekası çok yüksek ve ben de ayrıntıyı çok seviyorum. Ben ayrıntının öykülerini anlatıyorum. Bakmakla görmenin arasındaki duvarları yıkabiliyorum galiba. Bilgiyi daha farklı üretip yönetiyorum. Ve bu toplum çok zeki, çok duyarlı, bunu hemen anlıyor. Kitap okumasa da bu toplum, o genlerinde var olan, o duygusal zekasıyla bunu çok kolay

anlıyor. Bu toplumun türkülerine bakın, zaten neden anladığına şaşırmasınız. Şu türkülerini yapanlar, çoğu okuma - yazma bilmiyor kardeşim. Ama o türkülerdeki iki dizinin derinliğini hangimiz verebilmişiz ki eserlerimizde. Var, yani işte bu toplumun kendi şeyinde var. Olmasa zaten ben de olmazdım ki, bende oradan geliyorum yani. Beni var eden o çünkü.

■ **Dünyanın ilgisini çeken bir oyuncak müzeniz var. Bu konuda sizce istediğimiz bir noktada mıyız? Halkın ve kurumların ilgisi nasıl?**

Dünyada çocuk tarihi ile ilgilenen bini aşkın müze arasında İstanbul Oyuncak Müzesi ilk sıralarda. Dünyada gerçekten çok çok iyi bir yerdeyiz. Ama üzülererek söylüyorum ben bunu kendi çabalarımla başardım. Hiçbir şey beklemiyorum ama üzüldüğüm nokta şu ki, yani müzecilik alanındaki yetersizliğimizi bilgi birikimimizin olmadığını çok iyi görebiliyorum. Bilerek ben bu yola çıktım. Kimseden destek de beklemedim. Ama on iki yıl geçti, ne yazık ki bu on iki yıllık süre içerisinde düzeleceğini umduğum pek çok sorunu aşamadık. Müzecilik bizde çok ihmal ediliyor. Zaten müzeler genel müdürlüğünde görev yapan arkadaşlar bile bundan, aynı dertten müzdarıpler. Müzeciler çok güzel insanlardır. Örneğin geçen Alanya müzesine gittim. Hele orada Belgin Savaş diye bir arkeolog var ki; harikalar yarattı! Yani o yokluk içerisinde müzeciliğin üvey evlat olduğu bir ülkede ne güzel tasarımlar, bilgiyi ne

güzel sundular tasarımlarla kendi kendilerine, olanaksızlıklar içinde bunu yapıyorlar. Şimdi bu sadece benim sorunum değil, aslında müzecilik ama özel müzeciliğin önu hepten tıkalı zaten. Çünkü bizde özel müzecilik ancak bir zengin uğraşı olarak anılıyor, öyle değil. Koleksiyonerlikten artık bu toplum müzeciliğe geçmeli. Koleksiyonerler çok değerlidir; bilgiyi korurlar. Ama müze o değil. Müzecinin farklı bir dili var. Bu konuda iyi kötü ben kendimi geliştirdiğime inanıyorum. Ama topladığım bilginin birikiminin ışığı ülkemdeki karanlığı henüz daha aydınlatamıyor.

Ben defalarca anlattım, örnekler gösterdim neler olması gerektiğini anlattım. Ama bunlar henüz daha çözülmedi. En kısası vergi ödüyoruz ya! Bakın Göztepe'de o beş katlı tarihi konağı korudum. Korudum diyorum;çünkü o konaktan bir tane yoktu. İstanbul'da onbinlerce vardı, hepsi yıkıldı, apartman yapıldı haaa! Yalan mı? Ben yıkıp yirmi tane apartman daresinin rantını yemeyi bilmez miydim? Müze yaptım. Ki hiçbir müze para kazanmaz. Müzecilik, kütüphanecilik para kazanan uğraşlar değildir. Ama buna rağmen vergi ödüyorum. Bir limited şirketin ödediği vergiyi ödüyorum. Bakın bizim müzemizin İstanbul Oyuncak Müzesinin devlette bir tek adı var "Sunay Akın Müzecilik Hizmetleri Limited Şirketi. Tamam limited şirket kurabiliriz. Ticaret yapacağız değil mi? Ticaret yapmak için limited şirket bir yoldur. İyi de şunu soruyorum ben: Neyin ticaretini yapıyorum? Ben limited şirketsem devletin gözünde, o zaman ne satıyorum, bana bunu söyler misin? Ben koruyorum. Ben bilgi üretiyorum. Limited şirket ne kadar ağır vergiler öder. Elektrik, doğalgaz iş yerine yüksek fiyattan satılıyor biliyor musunuz? Son dört yılda da İstanbul Büyükşehir Belediyesi aylık cironun yüzde beşini kesip alıyor. Bakın ciro, yani giren paranın kar yok, kara bakmadan kardan almıyor, cirodan alıyor. Ben İstanbul'a talim köşkü kurdum, müze yaptım, büyükşehir belediyesine ceza ödüyorum öyle mi? Öyle oluyor. "Sen misin bunu yıkıp apartman yapmayan gerizekalı" diye cezalandırılıyor arkadaşlar, artık böyle düşünüyorum.

■ Peki, bu sorunlara karşın müzecilik ya da başka alanlarda yeni projeleriniz var mı? Biraz da onlardan bahsedebilir misiniz?

Var var. Ben çok müzeler kurmak istiyorum. Aklımda hiç olmayan müzeler var biliyor musunuz? Sinema müzesi ama çok farklı bir sinema müzesi. Ülkemizde ne yazık ki gerçek anlamıyla bir sinema müzesi yok. Arkadaşlar ukalalığımıza verin benim hayatım müzelerde, kütüphanelerde, sahalarda, antikacılarda geçti. Dünyada binlerce yer gördüm bu konuda. Biliyorum ben bu konuyu ya! Ve bir şey söyleyeyim mi, çok

iyi biliyorum. Bunu niye söylüyorum, 55 yaşına geldim ne karda yaşayacağımı bilmiyorum ama bendeki bilgi birikimi ve ışığı topluma yansıyamayacak, buna üzülmüyorum. Yani bir cerrah düşünün gayet iyi ama ameliyat yapıyor ama ameliyatta sokmuyorsun.

Şimdi bakınız, dünyada hiçbir yerde olmayan müzeler kurabiliriz. İstanbul Boğazını anlatan bir müze. Boğaz sadece bizde var, dünyada iki tane boğaz var ikisi de bizde. İstanbul ve Çanakkale. Bu boğazlardan neler neler geçmemiş ki. Boğazı anlatan bir müze. İstanbul Boğazının tarihi ya... Neler neler, çıldırırınız. Atilla Hülagü suda yürümeyi sağlayan ayakkabılarıyla İstanbul Boğazını bir yakadan öteki yakaya yürüyerek geçmiş biliyor musunuz? Öyküye bak. İlk araba taşıyan vapuru biz yapmışız. Suhulet, 1872 yılında. Tarihe bak. Mitolojide Zeus ve İonun öyküsü, keza Yavuz ve Midilli zırhlılarının gelişi, 16 Mayıs 1919 bir ülkenin doğuşuna giden vapur ordan kalkmış. Ne trajedi, bir imparatorluğu sona erdiren vapur da ordan kalkmış: Vahdettin'i taşıyan İngiliz gemisi... neler anlatılır ya... Tuna'nın boğazı tıkayan buzları... Neler anlatılır... Sadece o değil, Orhan Veli'nin şiirinde geçen yelkovan kuşları, suda bir karış yukarda gider, İstanbullu onların boğulup suya atılan şehzadelerin ruhları olduğuna inanır. Öykülere bak ya. Martılarından tut karabataklardan, köpek balıklarına kadar. 1960'lı yıllarda Hüseyin Şalvarlı adında bir balıkçı, kız kulesinin önünde 7 metre boyunda köpek balığı yakaladı. Kim Hüseyin Şalvarlı biliyor musunuz? Ünlü Pehlivan Kurtdereli'nin oğlu. Kurtdereli Mehmet Pehlivanın oğlu. Balıkçı. Babası dünyayı sırta getirdi, o denizin en büyük köpek balığını yakaladı.

Şimdi bak bunun gibi daha neler neler.

Keza Türkiye'nin her ilinde oyuncak müzeleri olmalı. Çünkü oyuncak müzeleri üç kuşağın bir arada mutlu olabildiği tek mekandır. Üç kuşak torun, anne, baba, nine, dede aynı duyguyla gezer. Niye Van'daki insanlar, niye Diyarbakır'daki, niye Giresun'daki ya da ne bileyim Adana'daki insanlar bu duyguyu yaşamasınlar? Niye olmasın? Keza şey düşünüyorum, kaleci müzesi. Dünyanın bir numaralı müzesi Kaleci evet. Kalecinin tarihinin anlatıldığı, kalecilerin anlatıldığı müze ne güzel olur değil mi? Ya böyle tematik... Kurbağa müzesi, elma müzesi. Amasya'ya niye elma müzesi kürmayalım? Bu

elma müzesinde Adem ile Havva'nın elmasından tutunda, ilk güzellik yarışmasına neden olan nifak tanrısının ortaya attığı ve üstünde en güzel kadına yazan elmanın da olduğu, masallarda pamuk prensese cadı kılığındaki o kraliçenin uzattığı elmanın da yer aldığı, Newton'un başına düşen elmadanda yola çıkarak Apple teknolojik devriminin simgesine kadar, elmanın tarihini niye anlatmayalım? William Tell'in de elmasını düşün, çocuğun başına koyduğu. Yani Amasya, elmasıyla ünlü değil mi? Ya

ben Almanya'nın Bad Nauheim kentinde bir müze gezdim. Ne müzesi biliyor musunuz? Hayır, aklınıza neresi gelecek? Gül müzesi. Isparta'da yok ama. Çıldırırsınız biliyor musunuz?

Türkiye'nin her ilinde oyuncak müzeleri olmalı. Çünkü oyuncak müzeleri üç kuşağın bir arada mutlu olabildiği tek mekandır. Üç kuşak torun, anne, baba, nine, dede aynı duyguyla gezer.

Tekstilden, mitolojiden, sanattan, edebiyattan her yere kadar gülü anlatıyorlar o kadar güzel ki.

Müzeler toplumların hafızasıdır. Ve dediğim gibi biz hayata kazandıramazsak Alzheimer oluruz. Olduk zaten. Ama bunu geri döndürebiliriz. Şu anda geri döndürme aşamasındayız. Daha o süreç bitmedi ama geç kalırsak biter. Ve demokrasi burdan çıkar. Yani bizden daha zengin olan ülkeler önce zengin olup sonra müzelerini kurmadı, her adımı bilgi dolu olan müzelerini kurdular nesillerini ordan geçirdiler ve bugünkü yere ulaştılar. Yani Almanya şunu mu dedi? "Kardeşim parayı bulduk, sanayi devrimini yaptık, tühh müzemiz yok! Hay

Allah! Nasılsa para var. Parayla kurarız". İngiltere bunu mu yaptı? Fransa bunu mu yaptı? Amerika bunu mu yaptı? Önce müzelerini kurdular, sonra demokrasilerini var ettiler. Türkiye daha bunu anlayamadı.

■ **Atılım Üniversitesinde olduğu gibi başka eğitim kurumlarında da gösteriler yaptınız. Öğrencilerin ilgisini ve tepkisini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Çok iyi. Öğrenciler 24 ayar. Ben gençleri çok seviyorum her zaman. Gençlerdeki so-

runlar bizim beceriksizliğimizdir. Yani bizim, kuşak olarak 40 yaş ve üstünün beceriksizliği, hataları, tabi yani o çocukların ne günahı var? Gençler okumuyor, onlara bu ortamı, okuma-

yacağı ortamı biz var ettik. Bana, anne baba çok gelip diyor ki, bizim çocuk kitap okumuyor. Ne yapalım? Ben de diyorum ki peki çocuğunuz sizi evde, anne babasını oturmuş televizyon seyrederken görüyor, yemek yerken görüyor, kavga ederken görüyor. Peki hiç anne babasını evde oturup karşılıklı kitap okurken görüyor mu? Bitti. Gençler kitap okumuyor. Yok ya, sen eşinle çok mu kitap okudun? Sen çok mu kitabın okunduğu bir evde çocuk yetiştirdin? Bu yüzden gençlere laf söyletmem. Onlar 24 ayar pırıl pırıl. Sadece vazgeçmesinler. Bir taşı delen suyun gücü değil damlaların sürekliliğidir. Bunu unutmasınlar.

■ Bilgiyle harmanlanmış, şaşırtıcı ve esprili öyküleriniz nereden besleniyor?

Ben dedim ya altı yaşında başladım okumaya ve çok sevdiğim ansiklopediler okudum. O yıllarda ansiklopediler 16'şar sayfalık fasiküller halinde haftada bir çıkardı. Biz onları gidip bayiden alırdık. Sonra ciltletirdik. Bütün o süreci bilirdim. Matbaaya giderdik, heyecanla fasikülleri verirdik, sonra alırdık. O taze cilt kokusunu koklaya koklaya eve gelirdik. Ansiklopediler okudum, ben okumadığım ansiklopedim yok. İlkokuldayken okumadığım ansiklopedi yok, orta okuldayken bütün klasikleri okurdum. Bu marifet değildi ki, nefes alırdım ben demek gibi geliyor bu bana şu anda. Böyle bir şeyden geliyorum. Bu yüzden bir satranca dönüştürdüm ben bilgiyi. Büyük bir satranç oyunu farkettim ve artık oynuyorum. Bilgiyle oynuyorum ben, bilgi üretilen ve yönetilen bir güçtür. Kurguluyorum; çünkü bir sanat yapıtı, bir sanat eseri, ister bir senfoni olsun, ister bir resim, ister bir heykel ya da bir şiir kurgudur. Sonuçta boyalar aynı, sözcükler aynı, notalar aynı eee eser nerde ortaya çıkıyor? Kurgu. Ben de farklı bir şey yaptım galiba. Sunay Akın tarzı bir şey oluştu herhalde. Bunu tarih daha iyi anlatacaktır. Benden sonra daha iyi anlaşılacak diye düşünüyorum. Yani bir Sunay Akın tarzı ortaya çıktı. Bilgiyi çok farklı bir şekilde kurgulayan; kitaplarında da sahnede de bunu yapan bir adam var ortada. Bunu tam anlatamıyorum çok da anlatmak istemiyorum, ben sevdiğim şeyi yapıyorum. Yani ben kendi kullanma klavuzumu hazırlamadım. Hiç umurumda değil, bunu zaman yapacak zaten. Zamanla ortaya çıkacak. Zaman en büyük juridir. Herkesi hakettiği yere koyuyor.

■ Dergimiz aracılığıyla öğrencilerimize ve genel olarak genç kuşaklara ne söylemek istersiniz?

Hiçbir şekilde bilgiyi internette, sosyal medyada aramasın. Çünkü büyük bir bilgi kirliliği var. Korkunç. Kitapların ve kütüphanelerin dışında asla ve asla. Bilgi kirliliğini önemli bir tehlike olarak görüyorum ben. Bu onları çok yanıltır. O kirlili-

ğe fırsat vermesinler. Yani sosyal medyada o sanal ortamda, internette bilgi yok. Onlar önemli, yol tabelaları gibi düşünelim onları. Yani ne kadar kaldı, kaç km kaldı Ankara'ya, nerden sapılıyor Eskişehir'e, nerden gidiliyor? Öyle düşünsünler. Hiçbir zaman bilginin kaynağı olarak interneti kullanmasınlar. Çok büyük bir bilgi kirliliği var. Onların en büyük sorunu bu. Çünkü ben bakıyorum, benim pek çok sözümün altında oradabaşkasının adı yazıyor. Altında Sunay Akın yazan sözlere bakıyorum, yav diyorum sen ne aşağılık bir adamsın, böyle kötü laflar nasıl ediyorsun. Bana ait değiller ki ama, ben öyle bir şey demedim ya, ne yapayım şimdi ne yapayım? Pek çok genç insan için, örneğin sosyal medya haberi anlamında iyi de, bilgi ve insanı tanıma anlamında büyük bir labirent. Labirentin ortasına peyniri koyuyorsun, fare peyniri arıyor sonunda peyniri buluyor ve fare seviyor. Fare niye seviyorsun ki o labirentte peynire gelen bir tek doğru yol var, onu oraya ben koydum. Sen bir şey yapmadın ki. Bu oyunlara gelmesinler. Örneğin yazıyor bir takipçi, şiirleriniz çok dandik. "Dandik" olabilir. Bu kuşağın dili bu, diyebilir. Peki diyorum hangi şiirimi okudunuz? Pat bir şiirimi bana gönderdi, iyi de dedim o benim değil ki. Bir şiir daha gönderdi, ya kardeşim o da benim değil, bir şiir daha gönderdi o da benim değil. Şimdi bak, anlatabildim mi? Benim şiir kitaplarım var, benim kitaplarım var ya. Kitaplarla sonuna kadar konuşalım. Demek ki, sanal internet ortamında öyle bir Sunay Akın var ki o ben değilim.

Mesela benim adıma en çok dolaşan bir şey var, güya ben yazmışım: "Ne iş yaparsın dedim, hamalım dedi, nasıl yani kalbi-

mi taşıyanın..." böyle gidiyor. Bu ne şimdi? Sunay Akın olarak sorsam ne iş yaparsın? Birisi bana hamalım dese, memnun oldum derim. Hangi alanda hangi sektörde hamallık yapıyorsunuz, tekstil alanında mı Mahmut Paşa'nın hanlarında mı, yoksa gemicilik alanında mı? Bir insan hamal olamaz mı, suç mu günah mı? Benim babası hamal olan sınıf arkadaşım vardı, hala da var. Ne demek ya hamalım diyene "nasıl yani?" demek. Suç mu, kabahat mi, eksiklik mi? Dangalak mı Sunay Akın, nasıl yani diye soracak. Şunu sorarım: örgütlümüsünüz, sendikanız var mı, nasıl gidiyor sınıfsal mücadele? Ben bunları sorarım. Ama bak bugün yüzbinlerce insan bu sözleri

benim sanıyor. Ne yapacaksın şimdi sen bunu? İşte bu bilgi kirliliği, bunu kastediyorum. Ona dikkat etsinler, başka bir şey değil. Üniversitede ders verdiğim yıllarda da, Marmara Güzel Sanatlarda da bu tehlikeyi sezmiştim. Doksanlarda öğrencilere bir konu veriyordum, araştırıp getiriyordu. Okuyordum okuyordum, peki diyordum bunun kaynağı ne? www.... diyordu. Kusura bakma diyordum "www" suda boğulan bir adamın çıkardığı gluglu seslerine benziyor. Boğuldun, battın. Bu mu kaynak? Bana literatürden bir şey getir. Bir kitap getir, bir dergi getir, bir şey getir. Ona da güvenme onu da sorgula. Bu çocukların kabahati değil. Bu hatayı biz yaptık. Bu çocuklar liseden de hep öyle geçti, hep böyle sitelerden bakarak ederek, öğretmenlerde buna bir

**Sunay Akın olarak sorsam ne iş yaparsın?
Birisi bana hamalım dese, memnun oldum derim.
Hangi alanda hangi sektörde hamallık yapıyorsunuz, tekstil alanında mı Mahmut Paşa'nın hanlarında mı, yoksa gemicilik alanında mı?
Bir insan hamal olamaz mı, suç mu günah mı?**

şey demedi. Geçmiş olsun, şimdi ayıkla pirincin taşını. Bir deli kuyuya taş atar, kırk kişi çıkaramaz, al sana sosyal medya, al sana internet. Doğru kullanmalıydık. Ben dinamite karşı değilim. Dinamit çok büyük bir buluş. Kimya denen bir bilim varsa dinamite saygı duyacaksın. Dinamiti dağlarda kayalara at, yol yapıyor. Ne güzel değil mi? Nobel dinamiti iyi ki buldu. Tutup sen onu insan üstüne atma, savaş oluyor. Yapma. İşte doğru kullanalım. Biz bunu yapamıyoruz ama şu an. Yanlış kullanıyoruz. Nasıl ki dinamiti insanların üstüne atıp masum insanları öldürüyorsan, savaşa neden oluyorsan, sosyal medyayı interneti de böyle kullanıyor.

Bu o yapının, o insan aklının suçu değil anlatabiliyor muyum? Burada bir davranış bozukluğu var, o da bize ait insana ait. Gençler bu konuda dikkatli olmalılar. Başka da bir şeye ihtiyaçları yok, canavar gibiler.

■ **Son olarak eklemek istediğiniz bir konu var mı?**

Demokrasi farklı enstrümanlardan oluşan bir orkestradır. Ve çok güzeldir.

Farklı farklı düşünmek ülkenin zenginliğidir. Nasıl ki tek bir orkestrada tek bir enstrüman olmaz demokrasilerde de tek bir düşünce olmaz, her farklı düşünce farklı enstrüman gibi zenginliğimiz güzelliğimizdir.

Sonbahar

Kış

İlkbahar

Kış

Yaz

Yaz

Sonbahar

Arrivederci Roma

Erasmus Programı kapsamında Almanya'nın Erlangen şehrine giderek başladım Avrupa serüvenim. Diyeceksiniz ki "Ee, o zaman Roma da nereden çıktı?".

İzah edeyim: Benim gibi, Erasmus Programıyla Erlangen şehrine gelenlerden, İtalya'da Germanistik ve Anglistik okuyan İtalyan "Claudia" (kulakları çınlasın) ile tanışmam vesile oldu Roma seyahatime. Hristiyan toplumlarda 25 Aralık'ta başlayan İsa'nın doğumu yani Noel tatili yaklaşık 15 gün, anlayacağınız bir hayli uzun ve insanlar bu aralığı aileleriyle geçirme eğiliminde. Bu uzun Noel tatilinde yalnız kalacağımdan, sıkılacağımdan endişe ederken Claudia oldukça ince bir teklifte bulunup beni Roma'da Noel tatilinin son üç gecesi misafir edebileceğini söyledi. Teklifini kabul ettim ve uçak biletimi aldım...

Roma'nın Ciampino Havaalanına indi uçağım. Şehrin dışında, oldukça kompakt bir havalimanı. Şehir merkezi oldukça uzak fakat ulaşım yeterli. Erlangen'de geçirdiğim yaklaşık iki ayda Almanların ne denli toplum kurallarına bağlı olduklarını gözlemlemiştim. Trafikte, bir alışveriş merkezinde, bir devlet dairesinde...Kısaca her yerde bir kurallar bütünüyle, makine hassasiyetiyle işliyor her şey. Bunun aksine Roma'da ilk gözlemlediğim, Romalıların bu denli kurallar bütününe bağlı olarak yaşamadıklarıydı. İki ay boyunca hemen hemen korna sesi duymadığım Almanya'nın Erlangen/Nürnberg şehirlerinden sonra, korna ve trafik kaosu oldukça dikkat çekici bir farklılıktı. Tabii bunda Roma'nın kalabalık nüfusunun da payı var.

Claudia'nın evine ulaştığımda oldukça heyecanlıydım, ailesiyle tanışacaktım fakat ailesi İngilizce veya Türkçe konuşmıyordu. İnternette öğrendiğim çat pat İtalyanca cümlelerle kendimi tanıtmaya çalıştım, az çok başarılı da oldum. Sonrasında Claudia tercümanımız oldu.

İlk gün dinlenmeyle, Claudia ve ailesiyle vakit geçirerek geçti. Kendimi çok şanslı hissediyordum çünkü elime

sıradan bir turistin elde edemeyeceği bir fırsat geçmişti. Bir İtalyan ailesinin hayatına tanık olacak, kültürlerini doğrudan gözlemleyecektim. Claudia ve ailesiyle muhabbet etmeye başladıktan sonra İtalyanların bazı konularda Türkler ile ne denli benzerlik gösterdiklerini daha iyi kavramaya başladım. Kısaca özetlemek gerekirse, misafir onlar için baş tacı! Bahsetmem gereken bir diğer önemli şey ise yemek kültürleri...

Alman mutfağı çok sınırlı, öyle sınırlı ki bir Alman "Favori yöresel yiyeceğiniz nedir?" diye sorduğunuzda "Döner" cevabını alıyorsunuz! (O derece de sahiplenmişler bizim döneri) Fakat aksine İtalyan mutfağı inanılmaz geniş, yemekleri çok leziz ve Türk damak tadına uygun.

Tatma fırsatı bulduğum Noel keki "Panettone", orijinal

Benim gibi, Erasmus Programıyla Erlangen şehrine gelenlerden, İtalya'da Germanistik ve Anglistik okuyan İtalyan "Claudia"(kulakları çınlasın) ile tanışmam vesile oldu Roma seyahatime. Hristiyan toplumlarda 25 Aralık'ta başlayan İsa'nın doğumu yani Noel tatili yaklaşık 15 gün, anlayacağınız bir hayli uzun ve insanlar bu aralığı aileleriyle geçirme eğiliminde.

İtalyan makarnası, Nutella'dan tanıdığımız İtalyan Ferrero markasının sadece İtalya'da bulabileceğiniz özel çikolataları, mozerella peyniri ve tabii ki pizza...Hepsi de harikaydı! Özellikle Panettone, yumuşacık; uzun süre mayalanan hamurdan üretilen çok özel bir kek. Pudra şekeri ile servis ediliyor ve inanılmaz leziz, şiddetle tavsiye ederim yolunuz İtalya'ya Noel döneminde düşerse.

Dinlenerek ve aileyle geçen ilk günün ardından, Claudia ve ben ikinci gün rotamızı Kolezyum'a ve Vittorio Emanuele II abidesine çevirdik. MS 72-80 yılları arasında inşa edilen, o meşhur gladyatör dövüşlerinin yapıldığı kolezyum... Gerçekten harika görünüyor. Kolezyum'un hemen yanında bulunan, Roma İmparatorluğu döneminde ticaret ve adli merkez olarak kullanılan antik Roma Forumu da çok etkileyici. 2000 yılı bulan yaşlarına rağmen ayakta durmayı başaran birkaç

yapı görebiliyor olmak Roman İmparatorluğunun ne denli gelişmiş mühendislik uygulamalarına yer verdiğinin de bir kanıtı niteliğinde. İtalya hükümeti de bu yapıları korumaya alarak harika bir iş çıkarmış. Fakat dikkat etmeniz gereken bir şey var! Kolezyum çevresinde rehber olmadığı halde kendini rehber olarak tanıtıp size etrafı gezdirebileceğini söyleyen, kaçak yollarla rehberlik yapan bir dolu insan var. Legal olarak çalışan rehberler sizi bulmuyor zaten, siz onları buluyorsunuz. Bu hizmetten yararlanmak istiyorsanız tavsiyem gerçek, legal olarak çalışan bir rehberden hizmet almanız.

Kolezyum'dan sonra Vittorio Emanuele II Abidesine ulaştık. İki yapı arasını mutlaka yürüyerek kat edin! Yol üzerinde bir çok tarihi bina, Bazilika ve Roma döneminden harabe bulunuyor. İtalya krallığını birleştiren lider, Vittorio Emanuele

İl'yi onurlandırmak için saf mermerden inşa edilen bu abide gerçekten çok etkileyici. İçerisinde bir de Birleşmiş İtalya Müzesi bulunuyor.

Abide'den sonra Via Del Corso Caddesinden geçip Piazza del Popolo (People's Street) meydanına ulaştık. Via Del Corso Roma'nın en uzun caddelerinden biri, cadde üzerinde yüzlerce mağaza, alışveriş merkezleri ve ünlü İtalyan kafe-barları bulunuyor. Espresso shot'lar genelde bir Euro ve yanında küçük bir bardak su da ikram ediliyor. Espresso

içip yolunuza devam etmek için "içip kafede oturayım" diye düşünmeyin sakın, oldukça garip karşılanıyor. Fakat espresso muazzam, oldukça yoğun ve tadı damağınızda kalıyor. Yorucu bir seyahat planınız varsa sizi enerjik de tutuyor. Modern tasarlanmış mağazalarla Roma'nın bu tarihi caddesinin oluşturduğu kompozisyon görülmeye değer, keza People's Square de öyle.

Günü tarihi Augustus dönemine kadar uzanan ve su arayan askerlere su gösteren bir kızın efsanesine dayanan Trevi

(Aşk) çeşmesiyle bitirdik. Dilek dileyip bozuk para fırlatabileceğiniz bu çeşme Roma'nın ikonik noktalarından bir diğeri. Dünyanın en ünlü çeşmelerinden olan Trevi adeta bir turist mıknaşısı. Fotoğraf çekmek için elinizi çabuk tutmanız gerekiyor! Ek olarak, biz çeşmeye vardığımızda hava kararmıştı, fakat çeşme ışıklandırmalarıyla da oldukça güzel görünüyor. Bu noktaya seyahat ederseniz havanın aydınlık olmasına dikkat etmeniz gerekmeyeceğini söyleyebilirim.

Claudia ve ailesiyle yediğim harika akşam yemeğinden sonra Claudia ve ben ikinci yani geziye ayrabileceğimiz son günü planladık. Yorgun düşmüş olacağız ki, yataklarımıza çekilmemiz çok uzun sürmedi.

İkinci gün geziye Santa Maria in Cosmedin kilisesinin girişinde yer alan "Mouth of Truth" ile başladık. Mermerden olan yapının üzerinde eski Pagan tanrılarında olabileceği düşünülen (muhtemelen okeanos) bir yüz kabartması bulunuyor. Efsaneye göre elinizi yüz kabartmasının ağzına

yerleştirip yalan söylerseniz ağız kapanıyor ve elinizi kesiyor (Benim kesilmedi).

20-25 dakikalık bir yürüyüşten sonra Tiber nehri boyunca yürüyüp Sant' Angelo (Kutsal Melek) Köprüsü ve Kalesine ulaştık. MS. 123 – 139 yılları arasında Roma imparatoru Hadrian'ın kendi ve ailesi için müze olarak inşa edilen kaleye barok stilindeki eklemeler Hristiyanlığın kabulünden sonra Pagan tanrı statüleri yok edilerek yapılmış. Bu kale, bir zamana kadar Roma'nın en yüksek yapısıymış. Köprü'den de bahsetmemek olmaz ,üzerinde 1500-1700'lü yıllar arasında inşa edilen barok stilinde 10 adet melek heykeli bulunan köprü Tiber Nehri'ni Sant' Angelo Kalesi ile bağlıyor. Rönesans dönemi sanat anlayışı ve çalışmalarının tipik örnekleri, hayran kalınacak cinsten....

Yaklaşık 20 dakikalık tempolu bir yürüyüşten sonra Hristiyanlığın Katolik mezhebinin yönetim merkezi Vatikan'a giriş yaptık. Bu uzun tempolu yürüyüşler sırasında Romalıların

kullandığı otomobiller gözüme çarptı. Çoğunluğu manevra kabiliyeti yüksek, hatchback (yer yer iki kişilik Smart araçlar) diye tabir edilen küçük sınıf otomobillerdi. Roma'daki yoğun popülasyon sonucu oluşan yoğun trafik, bilinçli araç seçimi neticesinde bir nebze olsun katlanılır kılınmış, bu da takdire şayan.

Gelelim Vatikan'a... Kendi yasama, yürütme ve yargı sistemi bulunan ve mutlak monarşiyle yönetilen bu ülkede Papa'nın sözleri yasa niteliğinde. Aynı zaman 0.44 km karelik yüzölçümüyle Dünyanın en küçük devleti. Vatikan'daki en etkileyici yapı şüphesiz Aziz Petrus Bazilikası. Tasarlayan isimlerden birinin Michalangelo olduğunu daha önceden duyduğum bu bazilika bugüne kadar gördüğüm en ihtişamlı iki yapıdan biri (Bir diğeri Ayasofyaydı.). Vatikan'a girişte herhangi bir pasaport, kimlik kontrolüne tabii tutulmuyorsunuz fakat en büyük Katolik Kilisesi Aziz Petrus Bazilikasına girişte havalimanlarındakini andıran ciddi bir güvenlik araması var. Tavsiyem, mümkün olabildiğince sade giyinilmesi ve minimum sayıda elektronik cihazla ziyaret edilmesi. Bazilika içerisindeki muazzam kubbeden, Ninja Kaplumbağalardan tanıdığımız Rönesans sanatçılarından yıllarını vererek işlediği heykel ve mermerleri ne kadar anlatsam boş. Roma'da kısıtlı süreniz varsa, önceliğiniz muhakkak Vatikan olmalı.

Gelelim Vatikan'a... Kendi yasama, yürütme ve yargı sistemi bulunan ve mutlak monarşiyle yönetilen bu ülkede Papa'nın sözleri yasa niteliğinde. Aynı zaman 0.44 km karelik yüzölçümüyle Dünyanın en küçük devleti. Vatikan'daki en etkileyici yapı şüphesiz Aziz Petrus Bazilikası.

Sonraki gün, Abbas yolcu! Claudia ile beraber Nürnberg'e dönmeğe hazırız. Claudia'nın ailesine beni ağırladıkları için ne kadar minnettar olduğumu ve ne denli misafirperver olduklarını söyledim ve havaalanının yolunu tuttuk. İçimde bu tarihi şehri terketmenin hüznü, aynı zamanda Almanya'ya, odama dönmenin sevinci vardı. Tavsiyem, Roma'ya en azından bir hafta ayrılması. Gitmeyi planlayıp gidemediğim yerlere bir diğere Roma seyahatimde uğramaya çalışacağım. Kısaca, Roma'yı herkes görmeli.

EGE BAŞER

YÜZME SPORUNDA 6 YILDIR ÜLKEMİZİ TEMSİL EDİYOR

EN UNUTULMAZ ANIM KESİNLİKLE **İLK REKORUM** OLMUŞTUR. YÜZDÜKTEN SONRA YAPILAN ŞU ANONSLA "200 M SIRT ÜSTÜNDE **YENİ TÜRKİYE REKORTMENİMİZ** EGE BAŞER" DENİLDİĞİNDE BÜTÜN HAVUZ İÇERİSİNDE **BİR SESSİZLİK**, ARDINDAN DA TRIBÜNDE ALKIŞ SESLERİ YÜKSELMİŞTİ. **BABAM GÖZLERİ** MUTLULUKTAN **DOLU** BİR ŞEKİLDE **BANA BAKIYORDU**. HAYATIM BOYUNCA **UNUTMAYACAĞIM**.

■ **Öncelikle röportajımı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Sizi tanımakla başlamak isterim. Ege Başer kimdir? Kendinizi kısaca tanıtır mısınız?**

1997 Ankara doğumluyum. İlkokulu Tevfik Fikret İlköğretim Okulunda, Ortaokulu MEV Kolejinde, liseyi de Ankara Güzel Sanatlar Lisesinde okudum. Şu anda Atılım Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarım Bölümü 2. sınıf öğrencisiyim.

■ **İlk olarak ne zaman yüzme sporunun sizin için bir tutkuya dönüştüğünü fark ettiniz?**

Yüzmeye 4 yaşında başladım. 8 yaşında ise başarılar ile tutku haline gelmişti. İlk başladığımda antrenmanlar yorucu olduğu için gitmek istemezdim. Doğal olarak oyun daha tatlı gelirdi; ama bir şeyleri iyi yaptığını ve başardığını fark ettikçe zevkli ve tatmin edici hale geliyor. Dolayısıyla da tutkuya dönüşüyor.

■ **Yaklaşık 6 yıldır Milli Takım sporcusunuz. Milli takımla tanışma sürecinizden bahsedebilir misiniz?**

Milli takım hikayem ilk olarak lise döneminde başladı. Benim için inanılmaz bir deneyimdi, ülkeniz adına yarışmak, bayrağı dalgalandırmak inanılmaz bir gurur.

■ **Yüzmede en unutulmaz anınız nedir?**

En unutulmaz anım kesinlikle ilk rekorum olmuştur. Yüzdükten sonra yapılan şu anonsla "200 m sırt üstünde yeni Türkiye rekortmenimiz Ege Başer" denildiğinde bütün havuz içerisinde bir sessizlik, ardından da tribünde alkış sesleri yükselmişti. Babam gözleri mutluluktan dolu bir şekilde bana bakıyordu. Hayatım boyunca unutmayacağım.

■ **Şampiyonaya nasıl hazırlanıyorsunuz?**

Öncelikle beslenme ve dinlenme sürecine daha fazla dikkat ederim. Karbonhidrat ağırlıklı beslenmeye başlarım.

BRANŞIMDA 23 YILDIR KIRILAMAYAN REKORLAR VARDI. ÖNCE ONLARI HEDEFLEDİM TABİ Kİ, DAHA SONRA DA OLİMPİYATLAR. BU REKORLARDAN BİRÇOĞUNU KIRDIM. BİR TANESİ KALDI. ONU DA KIRACAĞIMA İNANIYORUM.

Konsantre olmak için motivasyon çalışmaları yaparım. Yarışa gittiğimde kendimi tamamen yarışa kanalize eder, müzikle motive olurum. Yarış öncesi yüzeceğim dereceleri kafamda canlandırır ve kendimi bu doğrultuda motive ederim.

■ Sporun, kişiye sosyal bağlamda aile ve iş hayatında büyük katkı sağladığı söylenir, bu bağlamda yüzme sporunun size katkısı ne boyuttadır?

Her şeyden önce küçük yaştan itibaren daha programlı yaşamayı öğreniyorsunuz. Çünkü zaman çok değerli oluyor. Sabah 5'de kalkıp 8'e kadar antrenman yapıp okula gidiyorsunuz. Programlı yaşamak zorundasınız. Dolayısıyla da ailenizle ve arkadaşlarınızla geçirdiğiniz zaman o kadar değerli oluyor ki olumsuzluklarla geçirecek boş vaktiniz olmuyor. Ayrıca spor insanın tüm negatif enerjisini boşaltıyor, baktığınız zaman da yaşadığınız bunca şey bazı şeyleri daha erken yaşta anlamanıza sebep oluyor.

■ Bu spora başlarken hedefiniz neydi, hedeflerinize ulaşabildiniz mi?

Branşımda 23 yıldır kırılmayan rekorlar vardı. Önce onları hedefledim tabi ki, daha sonra da olimpiyatlar. Bu rekorlardan birçoğunu kırdım. Bir tanesi kaldı. Onu da kıracağıma inanıyorum. Olimpiyatlara gelince, geçen yıl olimpiyat barajlarını geçmeme rağmen sporcu sayısını sınırladıkları için 6 saliseyle olimpiyata gidemedim. Ama 2020 olimpiyatlarına daha sıkı hazırlanıp gitmeyi hedefliyorum.

■ Son olarak yüzme sporuyla ilgilenen kişilere ne gibi tavsiyelerde bulunabilirsiniz?

Yüzme sporu en güzel ve bir o kadar da çok çalışmayı gerektiren bir spor. Başarıyı da başarısızlığı da bir arada yaşadığınız ve bunlarla da başa çıkabilmeyi öğrendiğiniz, kısacası hayatı erkenden öğrendiğiniz bir spor. Tüm kaslarınızın çalıştığı bireysel bir spor. Tabi ki tatmin duygusu da bir o kadar bireysel. Tek tavsiyem çalışarak başaramayacağınız hiçbir şey yok. Yeter ki yılmadan vazgeçmeden çalışın. Spor yapmak dünyanın en güzel şeyi. Tam yorulduğunuz zaman hadi deyip tekrar ayağa kalkmalısınız ve inat etmelisiniz.

ATILIM AİLESİNİN BİR PARÇASI AHMET SAMİ AKŞİT

• Yazılım Mühendisliği Lisans Öğrencisi •

İsteğim üniversite tarafından kabul edildiğinde beklentiler, hedefler ve başarılarla ilgili kafamdaki tüm korkuları yeneceğimi düşündüm, aslında bunun sadece bir başlangıç olduğunu ve daha çok çalışmam gerektiğini fark ettim. Aile üyelerimden birinin verdiği şu tavsiyeye her zaman uyuyorum: "Öğrenilen en faydalı bilgilere bilim sayesinde ulaşırız ve bilim bizi güçlü kılar."

1992 yılında Illinois, Amerika Birleşik Devletlerinde doğdum. Atılım Üniversitesine gelmeden önce, Amerika'daki Drew Üniversitesinde Nörobilim ve Bilgisayar Bölümünde öğrenciyken anatomi, biyokimya ve nörobiyoloji laboratuvarlarında Dr. Roger Knowles ve Dr. Minjoon Kouh ile çalıştım; ayrıca basketbol, eskrim, beyzbol ve Amerikan futbolu gibi spor dalları ile uğraşıyorum. Bileğimden sakatlandığım için bir süre spora ara vermek zorunda kaldım; ancak devam etmek istiyorum. Yazılım Mühendisliği okumanın bu kadar eğlenceli olacağı düşünemezdim. Dersler ve sınavlar bazen öğrencilere beklediklerinden daha zor gelse de hocaların bunu öğrencileri daha iyi yetiştirmek için yaptıklarını düşünüyorum. Atılım Üniversitesine geldiğimden beri kampüs ortamı ve Atılım ailesi beni çok sıcak karşıladı. Bu ailenin bir parçası olmaktan mutluluk duyuyorum.

At Atılım

Class Selfie | Drew University

Class | Drew University

MEZUN İZLERİ

Nevzat Kocasarac • 2007 Mekatronik Mühendisliği Mezun

■ Bize kendinden bahseder misin? Hangi bölümden, ne zaman mezun oldun?

2007 yılında Üniversitemiz Mekatronik Mühendisliğinden mezun oldum. Benim için güzel ve zevkli geçen beş seneden sonra çalışma hayatımın başlaması heyecan verici bir süreçti. 2006 yılında çalışmaya başladığım Meteksan Sistem A.Ş.'de çalışmaya devam ettim ve 2008 yılında Robit Teknoloji olarak kendi şirketimi kurdum. Halihazırda şirketim üzerinden çalışmalarına devam etmekteyim.

■ Kariyerinle ilgili önemli noktalar neler? (Önce bir firmada çalışıp sonra kendi işini kurmak anlamında)

Kariyer mezun olmadan üniversite sıralarında başlayan bir serüven bana göre, üniversitede yaptığımız çalışmalar katıldığımız etkinlikler kurduğumuz iletişim ve sosyal ağına aslında sizlerin kariyerinizin başlangıç noktasını oluşturuyor. Bence kariyer hedeflerimi üniversite iken oluşturmaya başladım. Belirli bir süre çalıştıktan sonra kendi içimi yapmak için girişimlerim başladı. Kariyerimi olumlu yönlendiren en büyük etken tecrübeler olmuştur. Üniversitemizde aldığımız dersler sorumluluk projeleri iletişim kabiliyetlerimiz bizlerin kariyer hedeflerine kolayca ulaşmamızı sağladı.

■ Mekatronik Mühendislerinin kendi işlerini kurmaları konusunda bir ön yargı da var, kendi işini kurmak oldukça zor bir süreç, bir girişimci olarak kendi işini kurdun, buna nasıl karar verdin?

Kendi işini kurmak, aslında bir mühendislik dalı için değil genel olarak zor bir süreç. İyi bir iş fikrinin yanı sıra, çeşitli alanlarda bilgi edinmeyi gerektiren ve sürekli öğrenmek zorunda olduğunuz bir yaklaşım. Muhasebe, işletme, insan kaynakları, yönetim felsefeleri derken bir mühendisin belki de hiç hoşuna gitmeyen bu alanlarla uğraşmak zorunda kalıyorsunuz. Kısıtlı imkanlar bu alanlarda profesyonel bir ekibe hemen kavuşmanızı engelliyor. Sizlere bu konuda en büyük tavsiyem eğer bir fikriniz varsa işletme kurmak için bu

fikri hayata geçirmeden önce uğraşmak istemediğiniz alanlar için üniversitemizin işletme vb. çeşitli fakültelerinden arkadaşları kendinize ortak alın. Böylece herkes kendi uzmanlık alanına yoğunlaşır. Daha sağlıklı bir girişimi bu şekilde sağlayabilirsiniz.

■ Kendi işini kurmak isteyenlere tavsiyelerin var mı?

Kendi işini kurmak isteyen arkadaşlar lütfen belirli bir tecrübe edinmeden direk kendi işlerini kurmaya odaklanmasınlar. Belirli bir iş yaşamı sizlere katacağı tecrübeler ilerde kuracağınız işletmenin sağlıklı yürümesini sağlar.

■ Üniversitemizden mezun olan arkadaşlarına da istihdam yaratıyorsun, hem iş hem de grup dinamiği olarak bu bir sinerji yaratıyor mu?

Birçok üniversiteden mezun olan insanlarla iş görüşmesi yaptım. Çoğundaki ortak özellik kendilerini geliştirmiş olmaları ve ilerisi için öğrenmeye açık olan arkadaşları seçtim. Atılım Üniversitesi öğrencilerinin genel olarak diğer üniversite öğrencilerinden farkı çözüm yeteneklerine ve yöntemlerine hakimiyetleridir. Üniversitemiz bünyesinde verilen eğitimlerinin yeni mezun statüsündeki öğrenciler için diğer üniversitelerden fazlası var eksiği yoktur..

■ Aldığın eğitimin kariyerin açısından nasıl bir etkisi oldu?

Bu soru ile bana emeği geçen tüm Atılım Üniversitesi öğretim görevlilerine teşekkürü bir borç bilirim. Öğrettikleri değerler ve eğitim için verdikleri özgüven kariyerim açısından beni hırslı, özgüveni yüksek bir hale gelmemde en büyük etken olmuştur.

■ Mezunlar derneğinin bir üyesi olarak Üniversitemizde yapılan etkinliklere katılan bir mensubumuzsun. Üniversiteye girdiğin yıllar ile bu günleri kıyaslayabilir misin?

Yeni klublerin kurulduğu senelerdi 2003-2004 yılları bu yıllarda bizde bir klub oluşturmak üzere üniversitemize başvurmuştuk ve ART Atılım Robot Topluluğunu kurmuştuk. Şimdi bu yıllardaki imkanlarla şimdiki kıyaslamak imkansız. Mezunların çabaları sadece üniversite içinde değil üniversitemiz dışında aktif iş yaşamımızda da Üniversitemizin bir neferi şeklinde çalışıyoruz. Ben şu anda üniversitemiz öğrencilerine şunu tavsiye edebilirim. Bizler havadan nem kapmaya çalışırken sizler, yağmurlu havada şemsiye ile gezmeyin, ilerisi için ne kadar çok şey öğrenirseniz o kadar karınıza olacaktır.

■ Mezunlar Derneğinin yaptığı çalışmaların, tüm mezunlar arasındaki sinerji konusunda nasıl bir etki yarattığını düşünüyorsun?

Gurur verici çalışmalar olarak görüyorum. Ailenin bir ferdi olmak büyük düşünürken yalnız kalmamak desteğinin her zaman olduğunu bilmek senelere sari birikimlerin genç arkadaşlara aktarılması büyük bir sinerji unsurudur. Yapılan çalışmalar ve yapılacak çalışmalar için şimdiden teşekkür ederim.

Başarı bir yolculuktur, bir varış noktası değil...

Derneğimiz mezunlarını ve üyelerini değişik platformlarda buluşturan, bir araya getirip kaynaştıran bir sivil toplum örgütüdür. Sosyal, kültürel ve mesleki alanlarda üniversitemiz mezunlarına katma değer yaratıcı etkinliklere imza atar. Mezunlarının kültürel, sosyal ve mesleki birikimlerini Atılım Üniversitesi'nin gelişimine katkıda bulunabilecek şekilde kullanabilmeleri adına faaliyetler düzenler. Mezunlar arasında ki bağı kuvvetlendirerek aralarında güçlü bir iletişim ağı oluşturarak kaynaşma ve birliktelik sağlar.

Geleceğe iz bırakın...

www.atilim-med.org.tr

ASYA'DAKİ
EN İYİ
ÜNİVERSİTELER
ARASINDA **64.**
TÜRK ÜNİVERSİTELERİ
ARASINDA **5.** SIRADAYIZ

THE ASIA
UNIVERSITY
RANKINGS
Times
Higher
Education

